

ELŐFIZETÉS

BELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónap 2 korona.

VIDEKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónap 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hatásos petit sor egyszer 20 fillér.
minden következőnél 16 fillér.

Nyitólár sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Szerda, július 31.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: Sötétedik.**
A katolikus autonómia.
A leleplezett Monte-Carlo.
A Szelle-Kormos ügy.
Sérelem a csendőrtisztokén.
Mahelka tagad.
Botrány az angol parlamentben.
Urikisasszonyból tolvaj.
Mahelka.
A napszurás áldozatai.
Hasfölmetsző a pusztán.
A vetélytársak.
Megrágalmazott ügyvéd.
Tárca: Gyanú. Irta: Honti Henrik.
Csarnok: Két barát. Irta: Langenberg Miksa.
 Fordította: Ritt Gyula.

Sötétedik.

Arad, július 30

Hiszen nem lehet mindig derűs az idő, sőt nem is mindig világos; a születésnek ikertestvére a halál, s a hajnal az ő rózsás kebelében ott rejtegeti már az alkonyt. A mint a föld kerekése az ő sós levében forogva éjt váltogat a nappallal, úgy az erkölcsi világ nincs egészen beleroszdódva sarkainak eresztékeibe; csak az a baj, hogy az emberi művelődésnek e mostani bölcső korában a rövidke nappalokat hosszú, sivár éjjelek váltják föl, s nagyon is illik rá a szomorú idők poézisének foszlánya: „*Alig virad, már is alkonyul.*“

A 30-as és 40 es évek szabadelvűsége vérben áldozott le a múlt század közepén,

s ime a nemzeti és lelkiismereti szabadság eszméje, mely 67-ben támadt új életre, a második század végén a klerikális reakció sötét alkonyfellegeibe merül, s alig van remény rá, hogy belátható időben a szabadság, a nemzeti önállóság eszméje valaha felviradjon.

Az aggódó hazafiúi érzésnek megkell alkudnia a nagyon is biztos jövő leggonoszabb esélyeivel, hogy a napi eseményeket lelki egyensúlyának megtartása mellett regisztrálja.

Mint hazánk történetének legsúlyosabb korszakaiban, most is a klerikalizmussal egyetértő olygarchia kerekedett felül; az agrarius lapok néppárti politikában dolgoznak, s a klerikális irányú sajtó a közös vámterület mellett agitál. A svaregelb muszkavezetőség Rómával szövetségben s a jezsuiták fekete keze a kétfejű sast eteti.

Jobbat nem remélve s a bekövetkező legrosszabbal immár megbékülve, jegyezzük föl nap-nap után a borulatra mutató jeleket, melyekből a beállandó hosszú sötétség korszakára következtethetünk.

A választások küszöbén állunk, a melyekből a jövő parlamentnek kell majd kikerülnie. Aggodalmas kilátások. Mert igazat szólva, a választók többsége kiskorú és nem magyar, s a győztes parlamenti forradalom lefogta a magyar nemzeti eszme képviselőjének, a magyar tisztviselőségnek kezét, mely eddig szabadelvű és nemzeti szellemben irányította a választá-

sokat. De nem gondoskodott ama konvent az illegális befolyások lekötéséről; úgy hogy az egyszeri vándor esete áll előttünk, ki méltán tört ki a fagyos időjárás ellen, mely az ut göröngyeit leköti s a harapós kutyákat szabadon hagyja.

Es azok a bizonytalan, azok az aggályos választások immár nagyon is előre vetik árnyékaikat. A klerikális izgatás, ellenszere neutralizálva van, ellenben ez utóbbi nagyszabású agitációkat szervez, a melyek előreláthatólag győzelemre is juttatják őt s a 67 óta fejlődő alkotmányos nemzeti és szabadelvű iránynak nemcsak gátat vetnek, hanem — talán a feltámadás reménye nélkül — el is földelik azt.

A jezsuiták internacionális szervezetének magyarországi kirendeltsége, az ugynevezett néppárt, már országsszerte megindította a népámitásra célzó akcióját. Furfangos eszével kisütötte, hogy a felvilágosodottabb észjárású s kevertebb vallású magyarországi választókat a vallási türelmetlenség és vakbuzgóság útján fanatizálni nem lehet, s azért a *fajgyűlölet*-nek immár nem szokatlan s mindenkor bevált jelszavával készül most, a választások előtt, hangulatot csinálni.

Az eddigi jelekből már jóformán kétségtelen volt ez a taktikájuk, a legújabb híreink pedig teljesen bizonyossá teszik azt. Az Alföld legmagyarabb vidékén, melynek lakossága közt az önálló nemzeti eszme, a szabadelvűség a legélénkebb volt, hallatlan vakmerőséggel izgatják az utá-

TÁRCA.

Gyanú.

Irta: Honti Henrik.

Egy hirtelen támadt tavaszi zápor anynyira megárasztotta a Csermő-patakot, hogy a különben békés vizecske elszakította a vicinális töltést, amiért sürgősen ment ki Gáspár mérnök néhány emberrel, hogy a patakocska galibáját helyrehozza.

Főlséges tavaszi nap volt. Az eső után kábitó szagokkal volt tele a levegő, amik majd szétvetették az ember mellét, amint kéjjel beszívta.

A vasutvonal egy erdőcske alatt haladt el, és Gáspár a harmatos kövér füre terítve köpenyét, leheveredett. — Egy terebélyes vadkörtefa borult fölé, amely tele volt fehér virágpíhével, és külbomb illatot terjesztett, mint egy kacér, puha asszonyszoba.

Erről eszébe jutott a felesége és sajnálta, hogy nem hozta magával az asszonykát, hadd élvezzen egy kis tavaszt ő is.

Es amint kéjesen elnyújtózva, néha-néha munkásaira nézve, eregette szivarkájából a füstöt, azt találgatta: ugyan mit csinál most otthon a menyecske? . . .

— Takarit, — kézimunkát dolgozik, — most főz, — majd olvas, — mondogatta, és

elmosolyodott . . . Valamikor a menyecske nem ilyen dolgokkal töltötte az időt. Valamikor . . .

A körtefa mámorító szaga egy homályos budoár illatát idézte az eszébe, és az emlékezés csakhamar előteremtette képzeletében az egész kicsi fészket, amelyben egykor az asszonykája lakott és amelyből ő szöktette meg.

Bihariné volt akkor az asszony, s míg férje, egy eléggé unalmas és kevésbé, szerencsés hőre-spekuláns az üzlete után járt, ő nagysága sokkal poétikusabban töltötte idejét

Kényelmes kis szobája puha világában kedves idilleket játszott el Gáspárral és az ostoba véletlen egyszer éppen akkor hozta haza a férjet, amikor . . . nos: amikor a hős szerepében éppen a helyzet magaslatára emelkedett . . .

Gáspár elhült, az asszony majd elhalt, de a férj nem volt az Otellók fajtájából való, nem csinált semmi jelenetet, csak egyszerűen azt mondta:

— Maga, fiatalember most elveszi a feleségemet: — és kívánom hogy legyen boldog vele; — de kívánom azt is, hogy ne feledje soha a mai délutánt . . .

Azután — elment. A szerelmesek egészen meg voltak lepődve, ugyszólván, teljesen kizökkentek a szerepeikből; — regényekben és társadalmi drámákban ilyenkor legalább is egy emberélet fizet a tiltott

örömökért és Biharé, ez a műveletlen, hétköznapi ember még csak a fülét sem mozdítja . . .

Az asszony méiatlantkodva fakadt sírva: — Látja ennyi vagyok én az ő szemében! . . .

Különben az emlékezetes jelenet után fél-évre férj és feleség lettek.

Férj és feleség — és bár gyermekük nem született, olyan boldogan élnek, mint egy pár turbékoló galamb.

Gáspár kezefején felmászott egy alkalmatlan hangya; lefajta onnan és tovább folytatta megzavart gondolatait.

— Boldog van?! . . . de vajjon ugy-e? — Lehet, hogy szegény Biharé is úgy hitte, amíg véletlenül nem győződött meg az asszony hűlenségéről és bár — hidegen mérlegelve a helyzetet — magát külbomb embernek tartotta Biharinél, de — vannak még nálánál is külbomb emberek.

Mintba füstöt akarna szétgergetni, olyan mozdulatot csinált a kezével. Hirtelen felugrott és egyszerre unalmasnak, szorosnak találta azt a nagy szabad erdőt, a méhzümmögés, madárcsipelés, patakcevegős idegessé tette.

Nem akart rá gondolni és épen azért az az izgalmas délután volt mindig az eszében, amikor a férj meglepte.

Félt, hogy egyszer csak ő is olyan váratlanul fog betoppanni. Lement a munkásaihoz s közben moso-

latos és nevetséges vérvád hiesztelésével a népet a zsidóság ellen.

Dorozsmán azt hiesztelték, hogy 16 keresztény leányt készülnék a zsidók az épülő szegedi imaház négy sarkába eltemetni és óva intik a szülőket, hogy vigyázzanak gyermekeikre, mert a kormány 70 ezer forintért egy időre megengedte 40 napig a keresztény gyermekek fogdosását. *Félegyházán* ugyanennek a híre jár, csak-hogy itt a kormány a gyermekfogdosáshoz kerek *egy millió forintért* adta meg az engedélyt. Itt már azt is tudják, hogy kutyák gyermekhullákat kapartak ki, melyek kézcsuklói vérvevés céljából át voltak vágva. *Szabadkán* szintén el van a híre terjedve, hogy a keresztény gyermekeket szabadon fogdossák és hogy már találtak is gyermekhullákat.

A vádak képtelenül ostobák, de annál sikeresebben terjednek s az említett vidékeken a nép valódi lázban van. A hiesztelések *egy kézre es egy fejre vallanak*, és első tekintetre nyilvánvaló, hogy a hatóság *egységes és erélyes* utánjárással az izgatásos kutfejére rátalálhatna. De hogy vajton *komolyan* utána fog-e nézni, egész bizton nem várható; a klerikális reakció fejükre nőtt és a fajgyűlöletre irányuló üzelmeit büntetlenül csinálja. — Bizonyos volt, hogy az egyetemi lépcsőház kereszt-sonkitásai is antiszemita agitáció műve volt, és bár meg voltak a bünszerzők felfedezéséhez szükséges nyomok, a botrány elkerülése végett a további kutatások — mint sikertelenek — abban hagyattak. Vajon most, hogy az hieszteltetik, miszerint a kormány maga segíti elő a keresztény gyermekek fogdosását — szintén a botrány és feltűnés elkerülése lesz-e a fő szempont a hatósági akció irányításában? Nem tudjuk, de az is meglehet, hogy a kormány ezuttal — már az önfentartás szempontjából is — *nemcsak a hírek cáfolgatásánál fog megmaradni*, hanem el fog mindent követni, hogy a hírek terjesztőinek s a terjesztés szervezőinek kikutatásával végkép elejét vegye a veszedelmes agitációnak.

Majd meglátjuk.

A katolikus autonomia.

(Ujabb akadályok a kongresszus előtt.)

— Az Aradi Közlöny tudóstíjójától. —

Arad, július 30.

Annak idején, mikor a 27-es bizottság befejezte munkálkodását, az volt a hír, hogy *Vaszary* Kolos hercegprimás augusztusban, körülbelül Szent István napja táján hívja össze a kongresszust, a melynek feladata lesz a bizottsági munkálat alapján az autonómiai szervezeti szabályzatot megalkotni. Most azonban úgy értesülünk, hogy ez az összehívás *augusztusban semmi esetre meg nem történik*, sőt egyáltalán nincs kizárva annak a lehetősége sem, hogy az országgyűlési képviselő választások utáni időre maradjon.

Mint már jelentettük, ama tárgyalások alapján, melyek ez év elején egyfelől a kongresszus kiküldöttjei, másfelől a kormány és a püspöki kar megbízottai közt folytak, az eredeti javaslat-tervezeten nevezetes változtatások történek ugyan, de még mindig nem elegendők arra, hogy a 27-es bizottság által elfogadott szöveg az említett két tényező hozzájárulására feltétlenül számolhasson. A püspöki kar egy része ugyanis még mindig nem találja eléggé kidomborítva a tervezetben azt az elvet, hogy az egyházban minden joghatóság a püspököké s a világi elemet semmi kormányzó hatalom meg nem illeti. Kivánják ezért az 1. és 2. §. szabatosabb szövegezését.

A kormány viszont az egyházi vagyon kezelését és a püspök-jelölés kérdését illető szakaszoknak kívánja a kormány jogkörét szabatosabban, a fennálló közjognak teljesen megfelelően kifejező szövegezést adni. Másrészt pedig ott van az *Ugron* és *Hortoványi* által vezetett kongresszusi kisebbség, mely az autonomia jogkörét mind a kormányval, mind az episkopátussal szemben tágítani kívánja s ez utóbival különösen az egyházmegyei szervezet kérdésében éles ellentétben áll.

Ugy haljuk tehát, hogy ezeknek az ellentéteknek a kiegyenlítése végett nem hivatalos formájú tárgyalások ugyan, de bizalmas szó- és írásbeli érintkezések folynak s csak ha ezek, akár pozitív, akár negatív eredménnyel befejezettek, lehet gondolni arra, hogy a kongresszus újra összehívassék.

Ebben a tekintetben különben mérlegelés

tárgyát képezi az a körülmény is, hogy nem volna-e helyes kizárni annak az alkalmát, hogy a kongresszuson esetleg felgyülemelő *agitacionális anyag* a választásokba bevitethessék. Nagyon valószínű tehát, hogy a kongresszus összehívása, mindenesetre azonban munkájának akár eredményes, akár eredménytelen befejezése a késő ősze maradjon.

TÁVIRATOK.

Crispi részvétvtávirata.

Nápoly, július 30. *Crispi* Umberto király halálának évfordulója alkalmából részvétvtáviratot küldött a királynak, az özvegy királynénak és Róma polgármesterének.

A burok harca.

London, július 30. A Reuter-ügynökség jelenti Dundeeből tegnapi kelettel: Tegnapi N'Outotól északnyugatra mintegy 20 mértföldnyire ütközet volt. Négy száz bur megtámadott egy kis angol csapatot, a mely azonban a támadást visszaverte. Az angolok vesztesége négy ember volt. A burok vesztesége ismeretlen. Ot burt elfogtak.

A megújult boxer-mozgalom.

London, július 30. A Reuter-ügynökség jelenti Sanghaiból: A „North China Daily News“ azt jelenti, hogy a csilli-paraszt szövetségnek *Li-Hung-Csang* csapatai ellenében kivívott sikerei következtében a santungi boxer-mozgalom is újra kezd föléledni. Hír szerint *Junghul* az állambevételek főhivatalához nagyon jövedelmező ellenőri állásra nevezték ki.

A leleplezett Monte-Carlo.

(Részlet Prinetti könyvéből.)

Arad, július 30.

Pár nap előtt kelt híre annak, hogy Gaetano Prinetti a monacoi fejedelemhez intézett nyílt levél alakjában vaskos könyvet írt Montecarlóról, közvetlen tapasztalataiból szerzett, kétségbevonhatatlan adatokkal mutatván ki az ott működő játékbank üzelmeit és azo-

lyogva idézte vissza az asszony bucsuját, akit még ágyban csókolt meg reggel és aki a nyaka köré fonva puba, meleg karjait, szerelmesen marasztotta még egy percig . . . még egy percig. Mint egy bohókás kezdő szerelmes asszonyka, aki a mézeshetek mámoros perceiben él . . .

A sötét képeket könnyedén hajtotta el. Vele olyas, mint elődjével, nem történhetik soha.

Az emberek ingre vetkőzve szaporán csinálták kijelölt dolgukat, még néhány kapavágás, be kell állítani talpfákat és a dolog kész. A rakoncátlan patak hibája helyre lesz hozva.

A mérnök, aki különben nagyon jó volt munkásaihoz, most nagyon ingerülten förmedt rájuk:

— Siessenek a teremtésit! különben estig se lesz vége . . .

A napszámások magukban káromkodtak, egyet és csináltak tovább a munkát, Gáspár pedig mellettük állt, nézte őket egy darabig, de aztán hirtelen mást gondolt.

— Egy értelmes emberének megadta az utasítást, — miképp fejezzék be a pálya-javítást, — egy másikat pedig maga mellé rendelte.

— Bemegyünk az állomásra. — mondta — hozza elő a kocsi . . .

Es míg a kocsi berohant a pályaházba, — egyre nyugtalanító gondolatok emésztették. Azonnal a lakására sietett, ahol lélegzet nélkül tört be a konyhába.

— Julis nem járt itt senki? — kérdezte

a cselédet és választ nem várva, az asszonyhoz ment be, aki örömmel fogadta.

— Már elvégezted a dolgod? . . . igazán kedves vagy, hogy ennyire sietted . . .

A menyecske tiszta hangja és igaz öröme némileg megnyugtatták, de nagy zavarba jött, mikor az asszony észrevette nyugtalanságát és faggatni kezdte:

— Mi bajod, az Istenért? . . . miért vagy annyira kikelve magadból? . . .

Hebegve, zavartan próbálta elmagyarázni baját, de sehogysem sikerült.

Leroskadt a kanapéra és felesége mellé ült. — Gyengéd kezeivel simítani kezdte a férje gondtelt homlokát, és lassan-lassan elsimította onnan a csunya, kétkedés-okozta ráncokat.

A férj megcsókolta felesége kezét és hizelegve mondta:

— Milyen jó asszonyka vagy te illus . . .

És a mint az asszonyt megakartta ölelni, egy inggomb akadt a kezébe, amitől megint indulatos lett.

— Micsoda gomb ez? — kérdezte mérgesen, de illus asszony csak nevetett.

— Hát nem emlékszel, csacsi! hisz ez az, mit a multkor annyira kerestél.

— Erre ő is megismerte.

— Csakugyan! — mondta bambán, és nagyon elszégyelte magát. — Később ideges boldonsága lecsillapult és az asszonnyal sétálni ment.

Nagyon szép nő volt a felesége; csupa élet

áradt szét aranyos idomaiból. S mikor Gáspár puha karját a magáé alá szorította, újra az járt a fejében, hogy ugyan mit tenne vele, ha úgy járna, mint az elődje.

— Megölné! . . . — gondolta, — de ezt csakhamar lehetetlennek találta. — Gyáva és gyenge ahhoz. De arra bizonyosan nem is lenne elegendő ereje, hogy úgy tenne, mint Bihari, — aki egyszerűen minden fájdalom nélkül el tudott szakadni ettől a remek asszonytól.

Mindig csak az a délután járt az eszében és úgy megszorította a felesége karját, hogy felszisszent fájdalmában, — de ezután a szemébe nézett — és szerelmesen összemosolyogtak.

A fenti féltő roham után egy időre elpihent bolondos félelme; — egészen elfelejtette, hogy felesége elvált asszony, akit ő szeretett el az urától.

Az egyedüli nagy baj az volt, hogy nem született házasságukból gyerek. Oh, sokkal nyugodtabban hagyhatja otthon az ember a menyecskét, — ha az egy apró gügyögő jószággal van elfoglalva, ha őrizi őt egy kicsi szopó, — siró baba . . . Ej, ilyenkor sokkal nyugodtabban gondolhat — az ember a családra, — ámbár voltak olyan esetek is, hogy anyák is . . .

Alig járt valaki a házukhoz; józan életű családos emberek, talán egy-két legényember, akitől nem volt mit tartania; de néha éppen az volt előtte a gyanus. Az olyan asszonynak,

kat a durva csalásokat, amelyeket a játék intézői követnek el, ilyképp gyarapítván azoknak a szerencsétleneknek számát, akik reményeik meghiúsulta után ott öngyilkosokká lesznek.

A könyv, amely világszerte feltűnést kelt, Turinban jelent meg olasz nyelven és francia fordításban egyidejűleg. Érdekes már az előszava is, főleg pedig az alábbi levél, melyet Prinetti a monakói fejedelemhez intézett s a melyben így mondja el, hogy mi indította a könyve megírására:

Fenséges Uram!

Ezt a nyílt levelet Fenségedhez Piemont egy bájos vidékéről írom, Mondovi környékéről amely környéket Bonaparte Napoleon a direktorhoz intézett levelében a világ legszebb vidékének nevezett, erről a környékről, ahol sógoromnál, *Oreglia d'Isola* Agoston grófnál nyaralok.

Fenséges Uram! A napokban egy tiszteltreméltó pap volt nálunk, akit gyermekkorom óta ismerek. Azt kérdezte tőlem, hogy a telet mindig Nizzában töltöm-e. Igenlő válaszomra így szólt: Nagyon szép hely, de veszedelmes, mert közel van Monte-Garlohoz, ahol annyi ember esik áldozatul.

En azután elmondtam neki, amiket itt elmondandó vagyok.

A pap, akinek egy rokona Monte-Carloban tönkre tette magát, erélyes szavakkal biztatott, hogy észleleteimet írjam meg a közönség részére. Erre már magam is gondoltam volt, de miután lusta tollforgató vagyok, a dolog abban maradt. Most is szabódtam, de az öreg pap így biztatott:

— A játék kétségkívül véték. Tudniillik az a féktelen játék, amely Monte-Carloban folyik; de azelen a társaság ezt a játékot nem tekinti szégyenletesnek. Ön tehát egész bátran írhatja meg, hogy igen is játszott. Vétkezett ezzel? Igenis. Akkor hát gyónja meg a vétékét nyilvánosan. Ez legyen a poenitentia. És ha az ön könyve csak egy embert is távol fog tartani Monte-Carlotól, ha a könyvből a monte-carlo-i játékosok közül csak egy is okul, akkor ön jó cselekedetet végzett.

Azt mondják, hogy Fenséged, mikor még az atyja, III. Károly élt, ellensége volt a monte-carlo-i játéknak és fogadkozott, hogy trónra léptekor azonnal bezárattja a játékbankot. Ezt mondták akkor mindenfelé. Nem tudták, hogy a banknak 1913-ig szóló engedélye van és hogy egy ilyen játékbankot nem lehet máról holnapra bezárni, mert ezzel a bank körül letelepedett iparosok és kereskedők érdekei súlyos sérelmet szenvednek. Mikor Németségben megszüntették a játékbankokat, úgy

hiszem, hét évig engedtek nekik időt a felszámolásra.

Mikor III. Károly fejedelem elhunyt, azt hallottuk, hogy Fenséged eladta a birtokában volt bankrészevényeket. Akkor néhányan azt hitték, hogy Fenséged kezdi megvalósítani a tervét, ami pedig, sok oknál fogva nehéz, sőt talán veszedelmes is lett volna. Es most két éve megtudtuk, hogy a játékbank megkapta Fenségedtől az 1913-ig szóló engedély meghosszabbítását 1950-ig.

Nem tudom és így nem is méltathatom az okokat, melyek Fenségedet erre az újabb engedélyre indították. Bizonyára jobb lett volna, ha 1913 től kezdve a játékot a fejedelemségben egy társaság üzte volna, melynek az a célja, hogy költségek és az adó levonása után fennmaradó roppant bevételeket jótékony célokra fordítsa.

Jelezték, hogy a kormány adót szed a játékbank után. Engedje meg, hogy Fenséged védelmére mondjak néhány szót. Talán tudni méltóztatik, hogy Fenségednek szemrehányást tesznek, amiért

1. a monte-carlo-i kaszinó évenként mintegy két millió frank bért fizet;

2. a játékbank most két éve, az új engedélykormány megadásakor Fenségednek tíz milliót fizetett és arra kötelezte magát, hogy a fejedelemségben 15 millió frank költséggel közmunkákat végeztet.

Ezt felhozta egy előkelő müncheni lap, és a Monakóban létesítendő nagy múzeum alapkövetéle alkalmával azt a kifejezést használta, hogy „rosszul szerzett pénz tisztességes felhasználása.” Ez az ítélet, úgy hiszem, nem igazságos.

Fenséged talán társtulajdonosa a játékbanknak?

Nem. Fenséged, mikor trónra lépett, tulajdon részvényein, talán éppen azért, mert a részvényesek, ezek a vámpírok, kik a játékos utolsó csepp vérért szívják, a bank alkalmazottja által tisztességtelen mesterséget folytattak.

Azt mondják erre, hogy a bank a fejedelemség évi bért fizet és az engedélyért 10 milliót fizetett, már pedig ez a pénz a játékból ered. Ugyan mit bizonyít ez? Hát más európai kormányok röstellik talán, hogy engedélyilletéket és adót szednek másfajta nyilvános házak után? Monacóban pedig Fenséged a kormány. A müncheni lapnak tehát nincs igaza; annál kevésbé, mert Fenséged azt a pénzt jótékony művekre, művészeti és tudományos célokra fordítja.

Fenséged látja, hogy nem tartozom azon megkoppasztott játékosok közé, akik erényhősökül lépnek fel, kiknek Monte-Carlo és a monakói fejedelem és az erkölcstelen kaszinó haladéktalan bezárását követelik.

En használni akarok a monte-carlo-i játékosoknak és felhívom Fenséged figyelmét súlyos tényekre, melyek már az egyszerű vizsgálásnál nagyobb beszámítás alá esnek. Rámutatok az orvoslás módjára és kérem Fenségedtől az orvoslást.

A Szelle-Kormos ügy.

(A hiányos tanács-jegyzőkönyv.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 30.

Kormos kuriai bíró esete még mindig élénk érdeklődés tárgya. Különösen jogászörökben sokat vitatkoznak a fölött, hogy Kormos esete, ha a vizsgálat a vádak alaposságát bebizonyítaná, üdvözölhető-e büntető jogi uton.

A legérdekesebb a dologban az, hogy Kormos cselekményére a büntető törvénykönyv egyetlen egy paragrafusára sem alkalmazható egész határozottsággal. A büntető törvénykönyv 465.467. és 468. szakaszai ugyanis csak a következő esetekben mondják bűnösnek a köztisztviselőt: ha vagy a hivatalból teljesítendő cselekményért fogad el pénzt, vagy pedig ha pénzért kötelességet mulasztja. Már pedig a Kormos cselekménye nem volt hivatalból teljesítendő, de meg kötelességét sem mulasztotta el. Kormos, a mint a levelekből kitűnik, egyszerűen informálta bírótársait, hogy sikerrel-e vagy nem, az a vizsgálat során, melyet kiterjesztettek a tanácsjegyzőkönyvre is, ki fog derülni.

Már most zavarban vannak a jogászok a felett, hogy tulajdonképpen milyen paragrafus szerint vádolják Kormost. A Kormos esete speciális, a milyen a magyar judikaturában még nem fordult elő. A Csemegi-féle kodex hiányossága ez alkalommal is kitűnik.

A kuria tanácsjegyzőkönyve, amint megírtuk, már megérkezett. De ez a vizsgálatra nézve csaknem hasznavehetetlen, a mennyiben rendkívül hiányosan van megszerkesztve. A tanácsjegyzőkönyvben ugyanis benne kell lennie, hogy a bírák mire szavaztak, ki tett ellenvetést és milyen irányban. A kontravotumnak lehetőleg szövegszerűen benn kell lennie az indokolással együtt.

A kuria tanácsjegyzőkönyvében azonban erről szó sincs. Nincsenek felsorolva azok a bírók, akik az ítélet mellett, sem azok, akik az ítélet ellen szavaztak. Nincs megmondva, hogy elfogadták-e az előadó javaslatát vagy sem.

aki már egyszer benézett a tilosba, kötve lehet binni. Kell lenni valakinek, akit a menyecske rejteget . . .

Ilyen beteges gondolatokkal keserítette életét s lassan meggyőződésévé vált, hogy egy napon — még nem tudja bizonyosan, hogy mikor — de arra a megdöbbentő dologra fog hazaérkezni, hogy a feleségét egy más karjában fogja találni . . .

Ugy, mint egykor találták az övében.

Egy este szagos orgonabokrok alatt sétáltak; a sötét tele volt izgató titokzatossággal, a víz rejtélyesen loccsant néha-néha egyet, ha béka, vagy hal ugrott fel, — vagy követ dobtak bele; az erőtlen szem sejtelmes alakokat vélt látni a semmiben, amelyek szerelmesen simulnak össze és az egész este tele van az erős, élő természet mindent átható szagával . . . Ó, nagy boldogság ilyenkor egy édes asszony mellett járni, aki azt érzi, amit mindkét nekik a csókja, ölelése csak nekünk szabad . . .

Szegény Gáspár kétségesen ment az asszony oldalán szerette volna csókolni és elmondani, — minő nagyon mardosó fájdalmak gyöttrik.

— Hogy nagyon szereti — és fél, hogy itthagya őt; hogy tudja, hogy hü, — és mégis kételkedik benne; hogy nem élhet nélküle, — és így sem, — hogy átok nehezedik rá, a megcsalt első férj átka ez jobban éget minden kardvágásnál, minden golyósebnél . . .

Az asszony vágyóan fogódzott férje kar-

jába és vállára ejtve édes fejét, mindegyik nélkül elsíratva magát; — csak úgy az indulatoktól és gyönyörű esttől készletve fakadt sirva . . .

A férje ránézett és az aszszony szeme könyein át beleragyogott az övébe és bolondítóan mondta:

— Szeretlek, barátom! Es Gáspár olyan boldog volt most, mint egykor, mikor az aszszonya még a másé volt és ő ezer izgató veszedelem között lopta ajkáról a mézet.

Olyan változó volt a kedélye, mint az áprilisi idő. Mert mikor hazajöttek, újból feltámadt benne a kételkedés. Lefeküdtek és a hálószoba kertbe nyíló ablakán besütött a holdvilág. Hosszu fényávot vetett a falra, és Gáspár azt a fehér fényt nézve, gondolkodott — egyre mélyebben és mélyebben merült bele az ő különös esetébe.

Bizonyosan tudta, hogy a felesége szereti, azt is tudta, hogy mást nem szeret, nem is szeretne és mégis . . . Az első férje is valószínűleg azt hitte, tán épp oly bizonyosan meg volt győződve róla, mint ő és mégis . . .

Bihari átka, hogy gondoljon mindig arra a délutánra, óriási súlylál nehezedett az agyára, hogy alig bírta ki: azt érezte, hogy meg kell örülnie ilyen módon, ezt nem bírja meg a feje . . .

A menyecske pedig az ártatlanság szépségével arcán, édesdeden szunnyadott, — az éjjeli ruhája itt-ott mutatott valamit gyönyörű fehér testéből s mig egyenletesen, szabályosan

szedte a levegőt, nem is álmodta, minő kétségbejítő dolgokon tépelődik az ura.

Igen, a gondolatai nagyon szomorúak.

— Ez így nem élet! — susogta borzadva, — és nem is fog így élni. A szekrénye fiókjából óvatosan kivette szolgálati revolverét és úgy gondolta, hogy az asszonyt megfojtja, nem roncsolja össze egy golyóval szépségét, — maga pedig egy lövéssel végez.

Csak azt nem tudta még: fölkelte-e a feleségét, vagy nem? . . . Így, az édes álmot hosszabítsa e meg örök nyugodalommá, vagy engedje, hogy ajkai egy kurta imát rebegjenek a megsemmisülés előtt?!

De úgy találta emberiesebbnek, ha így öli meg, és nem nem okoz neki sem testi, sem leiki fájdást, azután attól is félt, hogy ha az aszszony fönt lesz, nem lesz elég ereje a hálához . . .

Egész testében reszketett, mikor alvó feleségé közeledett. — A menyecske szája félig nyitva volt, apró fogai kilátszottak a csepp-ajkak közül, s mig egyik karját a fejé alá tette, a másikat takaróján nyújtotta végig.

Gáspár megszorította fehér nyakát.

Az asszony fölriadt és 'érjére, nézett rémült zemeivel. Nem tudta, mi történt vele. Megfogta a kezét és mártírszerűen mosolygott rá.

Gáspár egyszerre gyáva lett, az ujjai erőtellenül nyitak szét, azután karjai ölelően simulnak az asszony vállaira, és sirva borult felesége keblére.

A bírák nevei fel vannak ugyan sorolva. A hetes tanács elnöke értesülésünk szerint Szabó Miklós, a kuria elnöke volt, aki azonban nem szavazott, sőt az ügyet nem is ismerte. A tanács tagjai között ott voltak a többiek között *Grecsák, Kormos, Beck* és *Klimpkó* bírók is.

Erdekes, hogy *Szelle*, mikor egy nála járt munkatársunk azt a kérdést intézte hozzá, vajjon tagja volt-e Kormos a tanácsnak s mért nem tett érdekeltségi feljelentést önmaga ellen, holott kölcsön-viszonyban állott vele, azt felelte, hogy Kormos nem volt tagja a tanácsnak. Most azonban a tanácsjegyzőkönyvből az tűnik ki, hogy Kormos igenis tagja volt a tanácsnak, sőt szavazott is a *Szelle* pörében.

Megjegyezzük, hogy a tanácsjegyzőkönyvből az sem tűnik ki, vajon *egyhangulag, vagy csak szótöbbséggel hozott-e az ítélet*.

A vizsgálat elrendelése vagy el nem rendelése fölött csak igen későn fog a vádtanács dönteni. *Nyirő Géza* dr. vizsgálóbíró ma vette át az aktákat *Ribiczey* Ferencről. Minthogy *Nyirő* még nem ismeri az ügyet, valószínűleg bele fog telni két-három nap míg az iratokat áttanulmányozza.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

A vetélytársak.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, július 30.

Sehol semmi élet. A főváros mintha kihalt volna. Oly tikkasztó a hőség, s oly forró, perzselő a lég, a minőre a legöregebb zurnalisták sem emlékeznek.

Az *Otthonban* is minden csendes. A ki csak teheti, a mennyire a szerkesztőségi teendők megengedik, mindenki nyaralni ment, ki Osztenébe, ki Pécelre, ki a Hővösvögybe. A ki itthon maradt, az szidja a vagyonos osztályt, a melyet nem lehet eléggé gyűlölni különösen ilyen kánikulai időben.

Csak a *Feld* fiúk vidámak. Ők ilyenkor vannak elemőkben. *Feld* papa színházát csak kánikulában látogatják igazában s a jó közönség annyira kedveli ezt a városligeti fabódét, hogy még pártokra is oszlik.

A papa színházában ugyanis tavaly kiűtött a testvérháború. A *Matyi* babérkoszorúit megirigyelte az öcs: az *Aurél*.

Vagyok olyan legény mint te, vágok olyan rendet mint te! Szólt és megirta *A bur szabad-ságharc*-ot. S ekkor elkeseredett harc indult meg a kassza körül, kinek a darabja üt be jobban, melyik csinál nagyobb kasszát?

Az okos *Feld* papa pedig semleges maradt.

— Hadd veszekedjenek a fiúk!

A fő, hogy a színház esténként megteljen.

Hogy ki ir jobb darabot, azt nem lehetett eldönteni, de a kasszarportok beszélnek.

A télen elcsendesült a vetélytársak versenye, hogy aztán annál nagyobb erővel törjön ki az idén.

A *Matyi Ócska brigadéros*-a *25-ik fordulóján után az *Aurél* slagere következett. Lefordította a *Svihákok*-at, a melyet a szem és fültanuk szerint nagy sikerrel adnak naponként elő.

— Naponként 1000 korona a netto jövedelem! — ujságot az *Otthonban*.

— Igaz ez? — interpelláltak meg a *Matyit* tegnap.

— Micsoda 1000 korona? Tegnap 12 és fél fillér volt a *svihákok* összes bevétele.

— Hát az *Ócska brigadérosból* mennyit vettek be?

— Egy milliárd 200,000 font sterlinget — szólt a *Matyi* emelt hangon és diadalmasan nézett körül a hallgatók ámuló során.

* **Művész Uj-Aradon.** *Gáspár* Jenő szingizgatónak Uj-Aradon működő szintársulata holnap, szerdán este 8 órakor az *aradi szintársulat* tagjainak közreműködésével művész-estet rendez. A mi színészeink közül fellépnek: *Angyal* Ilka, *Felhő* Rózsi, *Komlóssy* Ilonka, továbbá *Mezei* Péter, *Palágyi* Lajos és *Szöke* Sándor. Az est programja a következő:

1. Népdalok, éneklő: *Felhő* Rózsi. 2. Ne mondj igazat, monolog, előadja: *Palágyi* Lajos. 3. Apró hirdetések, előadja: *Angyal* Ilka. 4. Cornevillei keringő éneklő: *Várad* József. 5. Férjhez menjek? előadja: *Komlóssy* Ilonka. 6. Csipke rózsá (Sas Edétől előadja: *Mezey* Péter. 7. Kuplós, előadja: *Felhő* Rózsi. 8. Az udvarias ember, előadja: *Palágyi* Lajos. 9. Népda-
lok, éneklő: *Ferencyné Papp* Erzs. 10. Hipnotizmus, előadják: *Komlóssy* Ilonka és *Szöke* Sándor.

* **Relle missziója.** Mint egyik pozsonyi lap színházi referációjában olvassuk, *Relle* Iván nemcsak a magyarságnak, de a művészetnek is alaposan alássa a fundamentumát Pozsonyban. Így pénteken *Der böse Geist Lumpaci vagabundus* című kis „szinművet” adatta elő és miután három énekesnő a közönség nagy gyönyörűségére néhány igazán szép énekszámot adott elő, a nagyobb hatás kedvéért egyik férfi színészt föllépett, mint *ncimitátort*. A referáda ezek után igen helyesen a következőket jegyzi meg: „De legyen meg kinek-kinek az izlése szerint, mi csak figyelmeztetjük a vezetőköröket, hogy jó lesz gondoskodni, hogy az épület homlokzatára az *Aréna* helyett írják oda: *Orfeum*.”

* **Elszerződés.** *Mezey* Irmát, a Városligeti Szinkör tagját, *Leszkay* igazgató három évre a Magyar Színházhoz szerződtette.

Sérelem a csendőrtiszteken.

(A vívómester becsületsértési pöre.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 30.

Rendkívül érdekes bűnpör tárgyalására ült ma össze a szegedi büntető törvényszék szüneti tanácsa. Régóta huzódó becsületsértési bűnügy került szőnyegre, amely egy csendőrszázadosnak és egy vívómesternek kinos részletekben bővelkedő afférjából keletkezett.

Polyánszky Dénes volt szegedi csendőrszázados, aki Kolozsvárra vonult nyugalomba. a magánvádoló ebben az ügyben, amelyet az tesz fokozottan érdekessé, hogy *Polyánszky* panasztát a m. kir. esendőrség tisztikara nevében tette, arra kérve a szegedi büntető törvényszéket, hogy a csendőrségen esett sérelmet szigorú ítélettel orvosolja.

A vádlott *Zolnay* Viktor, volt szentesi lakos, jelenleg szilágy-somlyói vívómester, aki a törvényszéki iratokban, mint a magas német lovag-rend vitéze szerepel.

A becsületsértési bűnpörre *Zolnay* két levele adott okot. Az elsőben, olyan „csendőröcskének” nevezte *Polyánszky* századost „aki még falusi bakternek sem jó”. A második levélben pedig azt a kitélt használta a csendőrséggel szemben, hogy a csendőrség rosszakaratu és számárságában gyanúsította őt.

Ennek a levelezésnek pedig az az előzménye, amint maga *Zolnay* vívómester mondja el a szegedi kir. ügyészség vádhatározatára beadott kifogásaiban, hogy ez alkalommal lovag *Arlov* Gusztáv fővárosi vívómester azt a kijelentést tette *Zolnay*ról, hogy ő egy közönséges rablógyilkos, akit országosan köröztek és rablógyilkosságért el is ítélték. *Zolnay* vívómesternek fülébe jutott ez és nyomban felelősségre vontta *Arlov* vívómestert, számon kérve tőle, hogy honnan meríti ezen állításait. *Arlov* lovag azt a kijelentést tette, hogy ezt egy csendőrszázadostól hallotta, akit azonban nem akart megnevezni.

Zolnay erre, amint beadványában elmondja,

súlyosan megtámadott magánbecsülete érdekében kutatni kezdett a csendőrtisztikar körében, hogy ki terjesztette róla a fentidézett vádakat.

Zolnay ezt a kutatást akként teljesítette, hogy minden egyes tisztnek, akit gyanuba vett, levelet írt, amelyben felszólította, hogy nevezze meg magát, ha ő a rágalmozó és hogy erre bírja az illetőt, egyszersmind feltételelesen sértő kifejezésekkel illetve a címzetteket.

Ezek között volt *Polyánszky* Dénes is. *Zolnay* beadványa szerint egyedül *Polyánszky* százados indított hivatalos eljárást ellene. a többi tisztekkal szemben *Zolnay* a kérdést le-
véllileg tisztázta, amennyiben azok határozottan visszautasították a vívómester föltevéseit

Polyánszky százados ellenben, mint *Zolnay* panasolja, nem nyilatkozott, hanem a hivatalos eljárást választotta, melynek során a csendőrségen esett sérelem nevében kérte a törvényszéktől a vívómester megbüntetését. *Zolnay* egyszersmind viszonyvadászt emelt a csendőrszázados ellen gyanúsításért és hamis vádaskodásért, kijelentette azonban, hogy amennyiben *Polyánszky* alibije beigazoidódik, kész a törvényszék előtt bocsánatot kérni a levélben írt kifejezésekért.

Ennek az érdekes afférnek bűnügyi tárgyalására ült ma össze a büntető-bírószék, de eredménytelenül, mert a vádlott vívómesternek nem kézbesíthették az idézést és így az nem is jelent meg.

A szenzációs ügy tárgyalását a legközelebbi hetekre halasztották.

Mahelka tagad.

(Lábrakelt hivatalos akták.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 30.

A városháza sikkasztója ellen még mindig folyik a bűnvizsálat. Nemrégiben egy újabb sikkasztását fedezték fel s *Mahelka* Károly volt pénztári ellenőr ellen *Salac* Gyula kir. tanácsos, polgármester ezért is feljelentést tett az aradi kir. ügyészségnél. A megindított vizsgálat folyamán a hatóság előtt ma kihallgatták *Mahelkát*, aki sikkasztásait egyszerűen letagadta, sőt abban a reményben, hogy alaptalan védekezése így majd elfogadhatóbb lesz, a pénztári hivatal egyik kipróbált, hű tisztviselőjét gyanúsította meg azzal, hogy a hiányzó pénzüsszeget az vette át s ha hiány van, annak kell felelnie róla.

Épen ma egy éve annak, hogy a város adóügyi osztálya *Petrovits* István Sztipó ellen árverést rendelt el hátralékos adótartozás miatt. A megtartott licitáción 256 korona folyt be vételárban, amely összeget a végrehajtó letétbe is helyezett.

Az árverés jogerőssé válván, a tanács a múlt év augusztus 31-én a befolyt 256 korona vételárát a letétből szabályszerűen kiutalta, ennek megtörténtéről a pénztári hivatalt és az adóügyi osztályt értesítette, utóbbit azon utasítással, hogy az összeget számolják el *Petrovits* Sztipó adóhátraléka fejében.

A pénztári hivatal a letétből kiutalványozta a 256 koronát, a melyet ezután már mint adójövedelmet *Petrovits* István javára kellett volna bevételezni és elkönyvelni. Ez nem történt meg. A múlt év július hó 20-tól szeptember hó 6-ig *Urbányi* Béla főpénztáros szabadságon volt s így már első pillanatban kétségtelen volt, hogy a pénz *Mahelka* kezén tűnt el. Megerősítette ezt a feltevést azon körülmény is, hogy az ezen ügyre vonatkozó összes iratok eltűntek. Mindössze egy átvételi-elismervényt találtak meg az irattárban, azonban ez is csak

azt igazolja, hogy az eltűnt iratokat Mahelka Károly vette át.

A napokban, a mikor a városházán rájöttek erre a sikkasztásra, a polgármester jelentést tett az esetről a királyi ügyészségnek kérve, hogy indíttassék meg ezirányban is Mahelka ellen a vizsgálat. Az ügyészség az iratokat áttette a rendőrség bünyügyi osztályához az előnyomozat megejtése végett, a hol Bedő Árpád dr. rendőrtiszt, a ki a Mahelka-ügyet már az első sikkasztás felfedezése alkalmával átvizsgálta, ma kihallgatta erre vonatkozólag is Mahelka Károlyt.

Az állásától immár elmozdított pénztári ellenőr tagadta, hogy a sikkasztást elkövette volna. Azt mondja, hogy a 256 koronát ő soha kézhez nem vette, mert az Vleikovits Pál akkori helyettes főpénztárnok vételezte be és utalta ki később. Hivatkozott itt Mahelka a nyugtára is, amely az iratoknál van. Csakhogy az iratok s így velük együtt a nyugta is eltűnt s így Mahelka arra foghatta volna rá a sikkasztást, akire neki tetszett.

Azt beismeri Mahelka, hogy az iratokat ő vette át. Ezt kénytelen is beismeri, mert a vételezet a levéltárban megtalálták; erre vonatkozólag azonban azt adja elő, hogy azokat is átadta Vleikovitsnak.

Kétségtelen, hogy Mahelkának ezen védekezése a legkevesebb alappal sem bír. Felhasználja az aktáknak eddig még ismeretlen módon történt eltűnését arra, hogy bűnének következményei alól meneküljön.

A rendőrség most annak kiderítésére irányítja a vizsgálatot, hogy az ügyre vonatkozó akták hogyan és kinek a kezében tüntek el? Több, mint valószínű, hogy ebben Mahelka a rudas.

Botrány az angol parlamentben.

(Az ülésről kizárt képviselők.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 30.

Ugy tudjuk, hogy Anglia az igazi, hamisítatlan parlamentárizmus hazája. Anglia parlamentje a legkomolyabb és legképzettebb elemekből áll. A képviselők itt mindig megtartják azt a komolyságot és higgadságot, melylyel az ország törvényhozó testületének tartoznak.

Hogy utóbb mégis többször olvasunk angol parlamenti botrányokról, annak meg van a maga oka. Az angol kormány politikája utóbbi időben meglehetősen zilált és kalandos volt, a bur háború, melyben az angol kormány kellelten túl exponálta magát s mely alaposan megdézsmálta az angol kincstárt, rendkívüli módon felzaklatta a kedélyeket. Ma is egy ilyen kis parlamenti vihar járt végig az alsóház különben nyugodt és csendes tanácskozó termén s az elnök ennél az alkalomnál is igénybe vette azokat a fenyítő eszközöket, melyekkel az angol parlament méltósága tulontul meg van védelmezve. Kizárt a tanácskozásból két képviselőt, holott ezeknek a magaviselete a bécsi parlamentben még tulságosan illedelmes és szerény lett volna. De hát az angolok féltékenyen őrzik parlamentjük méltóságát.

Tudósítónk a parlament botrányáról a következőket jelenti:

Az alsóház mai ülésén Balfour, a kincstár első lordja bemutatott egy királyi üzenetet, a mely azt mondja, hogy a király, atól az óhajtól áthatva, hogy Roberts lordnak dél-afrikai főparancnok korábban szerzett kiváló érdemei elismerésül kegyének rendkívüli jelét adja, azt ajánlja a háznak, hogy Roberts lordnak 100.000 fontnyi javadalmat szavazzon meg. Az üzenetet az irek hangos tiltakozással fogadták.

Cranborne külügyi államtitkár egy hozzá intézett kérdésre azt válaszolta, hogy a külügyi hivatal semmit sem tud arról, hogy a portugáliai és az angol kormány között tárgyalások folynának a Laurence-Marqueztól Rossano-Garciaig vivő vasutnak az angol kormány részére való bérbeadása tárgyában.

Arra a kérdésre, igaz-e, hogy egy londoni lapnak nem akartak hivatalos közleményeket kiadni, azt válaszolta Brodrick hadügyminiszter, hogy a szóban forgó lap ebben az évben két ízben még csak bekövetkezendő eseményekről adott hirt, még pedig titkos hivatalos iratok alapján. A bűnös hivatalnokot már elbocsátották, mert visszaélt a reá bízott bizalmas iratokkal. Reméli, hogy a ház támogatni fogja őt az ilyen esetek megakadályozásában, mert azok nemcsak az államszolgálatba vetett bizalmat ingatják meg, hanem veszedelmet is hoznak az országra.

Az ülés későbbi folyamán letárgyalták a telekadóról szóló törvényjavaslatot. A tárgyalás vége felé zajos jelenetek játszódtak le. Egy liberális beszéde közben a konzervatívek az kiáltották:

— Szavazni! Szavazni!

Redmond rendőrségért kiáltozott, majd oda kiáltott az elnöknek: Miért nem tartja fenn a rendet?

Mint hogy a szónokot újra félbeszakították beszédében, az elnök rendre utasította Redmondot, a kit erre 303 szavazattal 71 ellenében az ülés hátralevő részére kizártak. Két ir képviselő panaszt tett, hogy a szavazás nem ment végbe szabályszerűen. Patrick O'Bryan vitakozni kezdett erről a kérdéstről az elnökkel és vonakodott helyére menni. Őt is rendreutasította az elnök, azután pedig kizárták az ülés hátralevő részére.

E jelenetek alatt a ház nagyon népes volt és a szavazás nagyon izgatottan ment végbe. Az ir padokról ismételtent tiltakoztak, de azért a törvényjavaslatot második olvasásban is elfogadták, a nélkül, hogy újabb incidensek fordultak volna elő.

Urikisasszonyból tolvaj.

(Egy földbirtokos elszállított leánya.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 30.

A budapesti főkapitányság második emeletén levő 7-es számú cellában tegnap este óta egy feltűnően csinos, szép arcú 19 éves lányka van fogva. Duka Marinak hívják, pécsi születésű. agyagfalvai illetőségű. Ez a kedves baba arcú leány, akinek alabastrom arcát halvány rózsaszínű lehelet borítja, két ragyogó, okos, mélytűző szeme oly ártatlanul fénylik és oly nyugodtsággal néz a világba, mintha lelkét soha egyetlen bűn sem érintette volna. A leány magas nyílt homloka, amelyre gondozva borul a fényes fűrtös barna haj, kezeinek fehérsége, parányisága amellet tanuskodnak, hogy jobb családból származott.

A szépséges Mari aligha sejtette valamikor korábbi életében, hogy ő egykor még a törvény elé kerül, ahol kérdőre vonják, hogy miért lopott? Mindazonáltal a 19 éves leánynak már is meg van a maga regénye.

Székelyudvarhelyi jómódu földbirtokosnak a leánya, aki mindenkor gondos nevelésben részesült. A regényének első fejezete, mint sok bukott leánynak, az első szerelem volt.

Még alig volt 16 éves, amikor halálosan beleszeretett egy postatisztbe. A leány szülei ezen szerelmi viszonyt határozottan elleneztek. A postatisztet a szülők közbenjárására hamarosan áthelyezték; még pedig Győrbe.

A szerelmes Mari, aki már akkor viszonyt folytatott a postatiszttel, sehogysem tudott azzal a gondolattal megbarátkozni, hogy szerelmestől megváljon. Megszökött egy napon szerelmesehez Győrbe.

Időközben a leány szülei elhaltak. A szép Mari tehát közös háztartásra léphetett a postatiszttel. Alig voltak azontán egy évig együtt, a postatiszt, aki a szép Mari arcáról már a szüzi hamvat lecsókolta, megunta és igen rosszul kezdett a leánynyal bánni.

Mari, aki végre is már nem tudta a sok bántalmazást elviselni, egy napon otthagya egykori szerelmest és bánatos, mély sebével szívében felment Budapestre. Legelőször is a fővárosban tájékozatlan leány a rokonok ajtaján kopogtatott, de mindenütt zárt ajtókra, süket fülekre talált, mert mit sem akartak a rossz utra tévedt leány felől tudni.

Igy került mint cseléd Duka Mari a Baross-utca 38. szám alatti házba Berger Géza papirkereskedő és nyomdatulajdonoshoz, ahol mint mindenest lelt alkalmazást.

Csütörtökön, e hónap 25-én Duka Mari gazdájától megszökött, ugyanaznap kitűnt az is, hogy a nyitva volt szekrényből egy 600 koronát tartalmazó pénztárca elveszett. Berger azonnal Duka Marira gyanakodott. Nyomban jelentést tett a rendőrségnél, de hamarosan a tettest nem tudták kézre keríteni.

Tegnap este Berger a Csömöri-uton sétált, amikor vele szemben egy feltűnő, szép csinosan öltözött dámában Berger volt cselédjét: Duka Marit ismerte fel. Amikor a bűnös utra tért leány volt gazdáját felismerte, egy arra menő állatkerti villamos kocsira ugrott fel, Berger azonban nyomába, csakhamar le is tartóztatta és azonnal a főkapitányságra vitette.

A leányt Markovics Ince rendőrfogalmazó hallgatta ki, akinek a leány töredelmesen be is vallott mindent.

Többek között így vallott:

— Mondtam sokszor a nagyságos asszonynak, hogy ne hagyja nyitva a szekrényeket, mert valaki még valamit ellophat belőlük.

— Épen magának kellett a tolvajnak lenni? — kérdezte a rendőrfogalmazó.

— Kérem, — felelé a leány, — az én rossz utra tévedt lelkiismeretem vitt reá, nem tudtam elrejtálni a kísértésnek. Mert tudtam, hogy mindig nyitva álló szekrényekben pénz van.

Az ellopott 600 koronából csak 50 koronája volt már a bűnös szép leánynak. A lopott pénzen arany órát vett 100 koronáért, két gyűrűt, ruhaneműket, pipereszerket.

A rossz uton folyton sülyedő leány ma ki sérték át az ügyészségre.

HIREK.

Mahelka.

Nálunk Aradon rövid idő alatt épen elég sikkasztó akadt. Válogatni lehet a Kriványok, Bácsok és Mahelkák között, akik emitt az elsikkasztott kincsek nagysága és a saját zseniáltságuk szerint vannak sorrendbe szedve. Bács tudniillik zseniálisabb volt Mahelkánál bohémságánál fogva, Krivány pedig lefőzte mindkettőjüket, mert ha már sikkasztott, hát alaposan sikkasztott s mélyen bele talált nézni a kassza fenekére.

Mahelka ellenben közönséges epigon az elődeihez képest. Az ő kezein csak bagatell néhány száz forint sikkadt el. Mi ez a tenger sima tükréhez képest, amely olyan torzképet mutatott a beléje néző adóhivatalnak és vármegyének. Semmi. Azért a néhány száz pengőért — sikkasztani

épen nem — de még csak hazudni sem érdemes. Mahelka pedig épen ezért csudálatos ember: csür-csavar, kapaszkodik olyan szalmaszálba, amelyik tulajdonképpen nem is szalmaszál, legfeljebb addig mig ki nem sül, hogy az iratok eltűnésének valósággal ki is hát a gazdája. Sőt nem átalja egy ártatlan hivatalnok nevét is belevonni abba a posványba, a melyből ő már hazugság árán sem szabadul ki. És mindezt azért a pár százásért.

Anyira benne vagyunk már a sok napról-napra való sikkasztásban, hogy a Mahelka manipulációja nem is számít az igazi, vérből való sikkasztások közé. Mindössze hiba. A súlyosabb bűncselekményt Mahelka híres felebbezésével követte el. A mai vallomásával pedig épen becsapta az ajtót a háta mögött. Letagadta, hogy sikasztott volna. Sőt mi több: másra akarja a bűnét átruházni. Hát ez még egy sikasztóhoz sem illik. Ha ön Mahelka ur ezután is így fog védekezni, úgy Kriványék és Bácsék ki fogják tagadni a familiából.

Az pedig nem bolondság. —ma.

A napszurás áldozatai.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 30.

Aradon a kánikula ma érte el tetőfokát, ha ugyan a közeli napokban nem szökken magasabba a hőmérő, mely napos helyen 35° Reamurt mutatott. Esztendőök óta nem volt oly kinzó hőség, mint a mai. A fürdők teli voltak hűsülő emberekkel, a jég rohamos mennyiségben fogyott és a cukrázások alig győzték a sok fagyaltot, meg jegeskávét készíteni. Az utcák néptelenebbek voltak a szokott nyári forgalomnál is; mindenki igyekezett árnyékos helyre menekülni, hol otthon, hol a lombos fák között.

Mint fővárosi tudósítónk jelenti, Budapest is oly forrón sütött a nap, hogy a Váci köruton a napszurástól összerogyott egy szegény munkás ember. Ezenkívül a rákosi gyakorlótéren is szerencsétlenség történt. A házi ezred a nagy meleg dacára is kivonult a rákosi gyakorlótérre. Korán reggel indultak el a csapatok teljes felszereléssel és délig folytak a fásztó gyakorlatok. A tágas Rákoson, a meddig a szem ellát, nincs egy árnyékot adó fa. A nap forrora perzselte a homokos földet. A legényekről csak úgy csurgott a verejték, de a gyakorlat folyt szakadatlanul.

Tizenkét óra felé azonban egy rövid időre félbeszakították a gyakorlatot. Egy legény ugyanis hangos kiáltással rogyott a földre és bár rögtön segítségére siettek, néhány pernyi kislődés után kiszenvedett. A csapatok már visszafelé indultak a fővárosba, a mikor a legénység sorából egyre-másra dőltek ki az agyoncsigázott katonák és délután már tizenkét napszúrásos beteget volt az ezrednek.

Hasfölmetsző a pusztán.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 30.

Rémes esemény színhelye volt tegnap a Fejérvár-Tárnok melletti Borki-pusztán. Az uradalmi éjjeli őr berugott fővel hat ember hasában megforgatta a kését. Az áldozatok közül egy rögtön meghalt, kettő a halállal vívódik, a többi pedig súlyos sérülésekkel fekszik a kórházban.

A megdöbbentő esetről tudósítónk a következőket táviratozza:

A martonvásári bucsura elment tegnap Varsadi uradalmi kőmives felesége is két éves gyermekével s az uradalmi éjjeli őr nejevel.

Délután a két férj feleségeik elé ment a vonathoz. Utközben azonban a Fekete-sas korcs-

mában beboroztak. Amikor hazafelé ballagtak, Fekete József éjjeli őr átkarolta Varsadi kőmives nyakát. A kőmives kérte, hogy vegye le a karját, mert elesik a kezén levő két éves gyermekkel együtt.

Fekete erre dühösen visszamaradt, de csakhamar utánok iramodott egy élesre fent késsel s azt Varsadi hasába szurta. Amikor ez megfordult, beledöfte a kését a két éves gyermekbe s újra kétszer Varsadiba.

Varsadiné férje segítségére sietett s ekkor a dühöngő az asszony hasát metszette fel.

Most visszafelé szaladt. Találkozott a Homola testvérekkel, 18—20 éves ifjakkal. Mindkettő hasát felmetszette.

Most berontott a Siegfried majorba. Itt egy lovaszt kését meg.

A sebesültek lármájára a Sas-korcsmából elősiettek a korcsmáros, a lovászmester s Károlyi nevezetű déli vasuti tisztviselő. Fekete neki rontott a lovászmesternek, de a korcsmáros s a vasuti tisztviselő hátamögé kerültek, letiporták, megkötözték s átadták a csendőröknek.

Az egyik Homola fia meghalt, a bátyja s kőmives felesége a halállal vívódik.

— A főherceg tanulmányutja. Egy a kormányhoz közelálló lap a legilletékesebb helyről értesül arról, hogy Ottó főherceg fiának, Károly főhercegnek magyarországi utazása, amelyről a sajtó helytelen információk révén úgy emlékezett meg, mint 'urista-kirándulásról, sokkal jelentősebb és nagyobb fontosságú. A fiatal főherceget kiváló képzettségű mesterei tanulmányozás céljából kísérik Magyarország városain keresztül, hogy a magyar trón egykori várományosa megismerkedjék a magyar nemzet gondolkodásával, érzésével, Magyarország városaival, intézményeivel és hagyományával. Megbízható értesülés szerint a főherceg ezt az első tanulmányutját a jövőben többször is meg fogja ismételni.

— Gyermekmenhelyek a vidéki városokban. Budapestről táviratozzák, hogy Ruffy Pál, az állami gyermekmenhely kormánybiztosa tanácskozásai eredményéről felterjesztette jelentését a belügyminiszterhez a vidéki gyermekmenhelyek felállításáról. A jelentés szerint Nagyvárad, Szeged, Debrecen, Pécs és Szabadkával a tárgyalások teljes és sikeres befejezést nyertek s így a legnagyobb valószínűség szerint a vidéken ezekben a városokban fognak gyermekmenhelyeket felállítani.

— Arató-ünnep József főhercegnél. A József főherceg kisjénői uradalmához tartozó Bánkut-Rózsa majorban az idej aratást szép arató-ünnepel fejezték be. — A királyi herceg az aratók között ötszáz korona jutalmat osztott ki.

— Uj vasut. A makó-hódmezővásárhely-nagyszentmiklósi vasut ügyében újabb fordulat állott be. A vasut építési költségeit a kormány 4.118.000 korona költséggel hagyta jóvá. A temesvár-nagyszentmiklósi vasut-részvénytársaság a vasut megépítéséért 5.200.000 koronát kért. E hó 22-én újabb vállalkozó jelentkezett, ajánlatot adott be az érdekeltség elnökéhez, Hervai István csanádmezei főjegyzőhöz, amelyben a vasutat 3.600.000 koronáért építenék meg. Az új vállalkozó azonban azt a feltételt szabja, hogy a kormány részéről a következő kedvezmények adassanak: A forgalmi eszközökért járó 258 000 korona évi annuitásai 12.800 kor.-val való törleszthetése, vicinális szubvenció és hidsegély címén 600 000 korona; a 90 évi postaszállítás megváltása fejében 240.000 korona; végül a szükséges sínk, váltók és keresztetések 650.000 korona költségeire 3 százalékos törleszthetési engedély. Ezen összegek együtt 1.748.000 koronát tesznek, amelyből az érdekeltség 1.520 000 koronát már jegyzett s a még hiányzó 200.000 koronát a vállalkozó vál-

lalná magára, s így 3.468 000 korona fedezetet találna; a még hiányzó 132.000 koron. pótgjegyzésből vagy függő kölcsönből lenne beszerzendő. A vasut építésében öszkor befelvásárhely és jövő év augusztusban a hódmezővásárhely-makói szakasz a forgalomnak átadható volna. A makó-nagy-szentmiklósi utszakasz kiépítése két év alatt menne végbe.

— Szent Margit szobra. A Margitszigeten nyaraló fürdővendégek között élénk mozgalom indult meg egy Szent Margit-szobornak vagy emléknek a szigeten való emelése érdekében. Az eddigi megbeszélések szerint igen alkalmas helynek találnák erre a sziget új parkjának jobbra a hid lejárattól eső észét, ahol az emlék mindjárt szembeünnék. A terv megvalósítására bizottságot szerveznek, amelynek pártfogójává Libits Adolf kormányzó utján József főherceget kérik fel. Az emlék költségeinek a'apját egy nagyszabásu park-ünnep jövedelme vetné meg.

— Tüzérek a gyakorlaton. A 7 ik hadtest-tüzér ezred tegnap lögyakorlatra Radna Lippára indult, hová az ezred ma érkezett meg. A 20-ik hadosztály-tüzérezred csak aug. 7-én indul Lippára, hol az előbbi tüzérezreddel egyesülve tartja gyakorlatait.

— A nábob fia. Hartstein Péter debreceni földbirtokosnak országszerte híre van nagy-kiterjedésű hajdumegyei birtokai és nagy vagyona révén. Debrecenben a legkisebb gyerek is ismeri a nábobot s a parasztnép csodákat beszél azokról az óriási vas-szekrényekről, a melyekben Hartstein Péter töméntelen kincse hever. Az öreg Hartstein tényleg többszörös milliomos s mácsi bortoka egyike a legértékesebbeknek Hajdumegyében. — Óriási feltűnést keltett most a pénzpiacon a debreceni nábob fiának, Hartstein Kálmánnak fizetésektelensége. A fiatal Hartstein nagy népszerűségnek örvend a budapesti gabonatőzsdén s váratlanul jött fizetésektelensége tőzsdei spekulációinak következménye. Már régebbi balul kiütött spekulációk révén nagy összegekkel tartozik a gabonabizományosoknak és ma ismét kijelentette, hogy nem fizet. Az összes passzívák, a régiek és a mostaniak, mintegy félmillió koronára rugnak. Az öreg Hartstein Peter, a kinek vagyonát mintegy hat millio koronára becsülik, nem hajlandó fiáért fizetni, ezért az a 15—20 bizományos, a kinek Hartstein Kálmán tartozik, mint eddig, úgy most is megelégszik a váltóval, abban a reményben, hogy valamikor mégis csak megkapja majd az egész összeget. Ha nem vezette volna a bizományosokat ez a remény, akkor a korábbi fizetésektelenség után bizonyosan nem csináltak volna Hartstein Kálmánnal újabb üzletet.

— Crispi betegsége. Nápolyból táviratozzák: A Crispi állapotáról ma reggel kiadott orvosi jelentés szerint a beteg általános állapotának és szív működésének tegnap konstans némi javulása tartós. Az idegbetegség tünetei azonban változatlanok.

— A főherceg szerelme. „Skublics Laura és Ernő főherceg“ címmel német nyelven érdekes röpirat jelent meg a napokban. A könyv elmondja, hogy Ernő főherceg, aki mint katonatiszt Budapesten szolgált, 1856-ban hogyan ismerkedett meg Skublics Laurával, aki egy vidéki nemes származásu földbirtokosnak feltűnő szépségű árvája volt. A különben könyvelő életet élő főherceg komoly szerelemre gyuladt a szép magyar leány iránt, magával vitte Laibachba, ahol 1858-ban megesküdött vele. Az esketést egy tábori pap végezte és mint tanu a vőlegény bátyja, Henrik főherceg szerepelt. A menyasszonynak a vőlegény az esküvő előtt a Walburg báróné nevet és címet adta. Ernő főherceg hét boldog esztendőt élt át feleségével s házasságából négy gyermek származott. Walburg Ernő báró, a ki jelenleg

Budapesten él, Henrik, a ki néhány évvel ezelőtt öngyilkos lett, *Klotild* és *Laura*, a ki idő szerint *Szimics* kapitány felesége. A gyermekeket, a kik anyjukat öt-hat éves korukban elvesztették, zárdába, illetőleg intézetbe vitték és elhitették velük, hogy szüleik meghaltak. De mert apjuk udvari ember volt, némi nyugdíjat kaptak. *Walburg* Ernő bárót katonának képezték ki és fiatalon tiszt lett. De mivel sok adósságot csinált, nyugdíjazták. Majd egyik bajtársától eltulajdonított valamit, amiért börtönbe zárták. Kiszabadulása után lóvasúti kocsivezető lett Bécsben, ahol szegény polgárleányt vett feleségül. Onnan került Budapestre, ahol most él s mivel sikerült kikutatnia származása körülményeit, pört folytat atyjának egykori gyámja és örököse *Rainer* főherceg ellen.

— **Visszatérő kivándorlók.** Rég ideje folyik rendszeres csábítás a székelység földjén. Csalogatják őket Romániába, aranyhegyeket ígérnek nekik s hogy az ígéretből mi válik valóra, kitűnik most egy jelentésből, mely így szól: A Romániába kivándorlott székelyek százával jönnek haza Lemhénybe, Martonosba, Bereckbe és a többi kézdijárási községbe háromszékelyében. Romániában nem bírtak munkát képni, mert a romániai hatóságok az odaváló gazdáknak katonaságot bocsátottak rendelkezésére az arató és más munkák elvégzésére. A munka nélkül lézengő idegeneket és így a székelyeket is hazatoloncolták.

— **Felségsértő legyezők.** Három zimonyi fiatal embernek: *Csernyei* Mór tanárnak, *Hlaser* Zsigmond takarékpénztári tisztviselőnek és *Breuer* Manó fogteknikusnak mulatságos kalandja volt Szerbia fővárosában. Tegnap átrándultak Topcsiderbe, a szerb király nyaralóhelyére. A szörnyű melegben legyezővel hűsítették magukat. Gyanútlanul sétáltak a parkban, a mikor egyszerre észrevették, hogy a rendőrök kerülgetik őket. A fegyveres kíséret csak nem akart elmaradni, sőt egyre jobban közeledett feléjük.

— Kövessenek bennünket a rendőrségre, — szólalt meg végre az egyik rendőr.

— Miért? — kérdezték.

— Majd megtudják.

Bekísérték a három magyart a rendőrségre, a hol elsősorban elkobozták tőlük a legyezőt. Megtudták, hogy *felségsértéssel vádolják őket*, mert mindegyik legyezőre egy-egy golyamadár volt rajzolva. Ez pedig nagy bűn, mert célzas *Draga* királyné ismert dolgára. A rendőrségen három óra hosszáig faggatták a három magyart, míg végre kiderült, hogy nem szándékosan vásárolták a golyás legyezőt. Szabadon bocsátották őket, de a *bűnjelet* nem kapták vissza.

— **Házasság.** *Csöty* Antal világosi szikvizgyáros folyó hó 28-án vezette oltárhoz *Jánosi* Anna kisasszonyt, *Jánosi* János leányát.

— **A bűnös aljárásbíró halála.** *Keszler* János dr. a zombori kir. járásbíró volt albirója, akit többrendbeli visszaélések és sikkasztások miatt öt évre ítélte el a bíróság, tegnap Vácott a fegyházban meghalt. Az elhunyt bíró valaha Bácska társadalmának ismert alakja volt, könnyelmű élete vitte a lejtőre, melyen feltartózatlanul sülyedt, míg most a szépen indult pályának az egyszerű rabtemetés vet véget.

— **A második transverzális-ut ügyében,** mint értesülünk, a törvényhatóság a tervek változtatását kérte. Ezen kérelmek egy részére vonatkozólag most döntött a kereskedelmi miniszter és pedig az eredeti építési terv mellett, mely szerint az ut Kecskemétről Nagyköröst és Ceglédet érinti és nem Szolnok felé hajlik, mint ezt az érdekeltek kérték.

— **A ki nem akar vallani.** Érdekes eset nyomozásán fáradozik ez idő szerint a kubini csendőrség. Egy rablógyilkossági kísérlet történt, melynek áldozata vonakodik a tetteseket elárulni. Az érdekes ügy részleteiről az alábbi

tudósítást vettük: *Harbuth* György *radnai* lakos összeköttetésben állott azzal a pénzhamisító bandával, a melynek székhelye Temesvár volt, de tagjai a Délvidék különböző részein laktak. Ez a banda százasokat és szerb államjegyeket gyártott. Ez utóbbiaknak az értékesítésével és elszállításával *Harbuth* volt megbízva, a ki híven teljesítette is feladatát. — Mióta azonban a törvény emberei nyomára jöttek a bankgyárnak, *Harbuth* az összes készletben volt szerb államjegyeket magához vette és elrejtette. Körülbelül egy hónapig tartogatta magánál ezeket a hamisítványokat, de mert folyton rettegett. elhatározta, hogy átmeny velük Szerbiába. A múlt héten utnak is indult és szombat este Szarcsován szállt meg, hol ügynöknek adta ki magát és ott töltötte a vasárnapot is. Vasárnap este utnak indult a határszélre, hogy valami csónakon átjusson Szlavóniába. Alig hagyta el a községet, utját állták és leverték; azután a nála volt táskát, melyben a hamis pénzek, váltók voltak elrabolták. Másnap véresen találták meg *Harbuth*ot, a ki a helyszínén megjelent hatósági közegeknek vonakodott megmondani, hogy mit raboltak el tőle s tagadta azt is, hogy nála utitáska lett volna. Ezt a táskát azonban nem messzire a rablás színhelyétől feltörve megtalálták és mellette három hamis bankjegyet. Ez megmagyarázta *Harbuth* tagadását, a kit egyelőre őrizet alá vettek, a rablás tetteseit pedig nyomozzák, de eddig nem sikerült őket feltalálni.

— **Bucsu-estély.** A *Neuman* Testvérek hivatalnokai kara tegnap este a *Millenium* külön termében diszvacsorát rendezett a cég első levelezője: *Porter* Lipót tiszteletére, aki Aradról eltávozik. A diszvacsorán résztvettek *Neuman* Alfréd, a *Neuman* Testvérek cég főnöke, *Fuchs* Ignác irodafőnök, *Bokor* Alajos, a városi iroda vezetője, *Brück* Gyula dr. orvos, *Porter* Vilmos és a hivatalnokai kar teljes számban. Az estélyen több felkészítő hangzott el.

— **Pálinkás korsó a koporsóban.** Érdekes leletre bukkantak *Debrecenben* a minap. Rendőri inspekciónal exhumálás volt a hatvan-utcai temetőben s három régi, mintegy harminc év óta lent porladó tetemet raktak át az új kriptába. Az egyik koporsóban azután a csontváz mellett egy pálinkás korsót, meg egy dohánnyal telt csibukot találtak, nem kevés csodálkozásra. Utána tudakozódtak a dolgnak s így tudódott ki, hogy az elhunyt halála előtti kívánsága volt, hogy egy csibuk dohánnyal és egy pálinkával telt korsót tegyenek a koporsóba. A csibuk még mindig telve volt dohánnyal, de a pálinkás korsóból hiányzott a pálinka. Kiszáradt belőle a hosszú idő alatt.

— **A makói Sándor gróf.** A bravuros bajtársairól emlékezetes *Sándor* Józsefnek, a kiváló lovasnak követője akadt *Makó* városában *Glück* Samu gépügynök szalmelyében. Az ügynök urnak kedvenc passziója a sebhajtás, amiért már nem egyszer a rendőrséggel is meggyült a baja. Tegnap a déli órákban a főtéren egy sáturnak neki hajtott s azt felborította, szerencsére ember áldozat nélkül. Szomorubb kimenetű volt *Glück* Samu ebédutáni versenyfuttatása. Ez alkalommal özv. *Barcs* Jánosné, ki a piacról egy talicskát tolt haza felé, az aradi-utcán *Fodor* Endre kereskedése előtt *Glück* lovai elütötték. A szerencsétlen asszonynak fejét *Glück* lovainak patkói teljesen szétzúzták, a kocsit keresztül vitték a szerencsétlen asszonyon, hátgerincét és jobb karját a kerekek eltörték úgy, hogy, önkivületi állapotban szállították a megyei kórházba. Az orvosok életben maradásához reményt nem fűznek. *Borsosnének* hét élő gyermeke van.

— **Osszeszurkált nevelőnő.** Brutális, megdöbbentő eset híret hozza a táviró *Königrätz*-ből. Az ottani pályaudvaron ma délután összeszurkálva találtak *Csihák* Franciska 25 éves nevelőnőt, a kit azonnal beszállították a kórházba. Itt eszméletre tért és elmondta, hogy egy *katonatiszt* mézes-mázos beszéddel, ígére-

tekkel, csalogatásokkal el akarta csábítani, s azonban nem hallgatott sem a szép szóra, se a csalogatásra. A katonatisztet a leány magatartása annyira felingerelte, hogy kardot rántott és ennek hegyével a védtelen leány mellének döfve, több szurást ejtett a lányon. A brutális katonatisztet letartóztatták, a nevelőnő életéhez kevés reményt fűznek az orvosok.

— **Urak, a kik szivart lopnak.** Kinos ügy foglalkoztatja napok óta *Szegvár* közönségét, mely erősen kompromittálja a városnak eddig ksztsziszteletnek örvendő, dúsgazdag borkereskedőjét *H. I. t.* Az eset a megejtett nyomozás alapján a következő: *Hellebrandt* kereskedő már rég tapasztalta, hogy szivarjai feltűnően fogytak és szivarokért befolyt összeg nincs arányban az eladott szivar mennyiséggel. Végre *Ferger* Andrásné, aki jelen volt, figyelmeztette a kereskedőt, hogy egy uri ember több szivart tett a zsebébe, mint a menyért fizetett. Erre a kereskedő, megolvasott szivarokat adott az illető elé, aki csakugyan, mint meggyőződött meglapta. Most azután a kereskedő az uri tolvajnak kelepőcét állított föl oly formán, hogy az üzlet melletti szobába állította lesbe *Boros* Ferencet, *Auñ* Menyhértet és a nejét akik az üvegajtón beláttak a boltba, anélkül, hogy őket valaki észrevette volna. Egy reggel mint rendesen, megjelent a borkereskedő *Hellebrandt* kereskedőnél, aki elébe tette az előre megolvasott szivarokat, és ő azután a bolt másik részében foglalatoskodott. A magára hagyott uri ember ekkor amint a lesben állók látták 16 szivart a zsebében rejtett el, 6 darabot pedig maga elé tett. Midőn fizetésre került a sor, csak 6 darab szivart fizetett ki és ugyancsak nagy zavarba jött, mikor a kereskedő tanuk előtt kivette zsebéből az elrejtett szivarokat. A megszeppent borkereskedő kártérítésül *Hellebrandt*nak 300 koronát ajánlott fel, ezt ő azonban nem fogadta el, hanem az ügyet a bíróság elé vitte. Hasonló eset történt néhány év előtt *Nagykanizsán* is, ahol ugyancsak a város egyik legvagyonosabb polgárát csípték rajta szivarlopáson, ugyszintén a múlt évben *Szegeden*, hol egy előkelő vasuti tisztviselőre bizonyult reá a szivartolvajlás.

— **Merénylet egy gazdatiszt ellen.** Vakmerő rablógyilkossági merénylet történt *Sóskut* község határában. *Zsemberi* Sándor, az aranyosi uradalom gazdatisztje szombaton délután egy kis könnyű kocsin behajtatott *Sóskutra*, hogy ott öt darab százás bankjegyet felváltson, mert aznap este a napszamosokat kellett fizetnie. *Zsemberi* elvégezvén a dolgot, találkozott egyik ismerősével, a kikkel egy fogadóba ment sörözni. Este 8 felé indult a szállásra. A mint a kukoricaföldek között haladt, egyszerre két oldalról is lövés dördült el és *Zsemberi* a lövésektől találva lebukott a kocsiról a lovak közé. A rablók ezután megállították a lovakat, *Zsemberitől* elvették a pénzt, azután kocsira tették és a lovakat megvagdalták. A lovak bejutottak a szállásra, a hol a cselédség rémulve vette észre, hogy *Zsemberi* véresen fekszik a kocsiban. Rögtön leemelték, kimosták, miközben magához tért és elmondta, hogy mi történt vele. Az esetről azonnal értesítették a csendőrséget, melynek tegnap végre sikerült a gyilkosokat elfogni *Buttás* Ferenc, *Börzsönyi* Ádám mezőőrök, továbbá *Faragó* András napszamos személyében. A gyilkosok már akkor határozották el a tettet, a mikor *Zsemberit* befelé hajtani látták s tudták, hogy pénzt megváltani. Minthogy pedig *Faragó* éppen kint dolgozott, őt is beavaták tervükbe és rávették, hogy legyen segítségükre, majd osztozkodni fognak az elrabolt pénzen. Az elrabolt pénzt azután meg is osztották. A három rablót a csendőrök elfogták és a vizsgálóbíró megérkezéséig őrizet alatt tartják. *Zsemberi* sebesülése életveszélyes.

— **Magyar név.** *Medve* Gergely nagyszalontai illetőségű aradi lakos vezetéknévének „*Fazekas*“-ra kért átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

— **Golya az esküvőn.** A temesmegyei *Mehala* községben nem mindennapi eset képezi most a közbeszéd tárgyát. Nem egyébről van ugyanis szó, mint hogy a hosszalábu golya bácsi a lehető legrosszabkor vizitelt egy alig két óras menyecskénél. A szenzációs eset, mint tudósítónk jeleenti, a következőképen történt: *Rojkovits* Milán tegnap délben oltárelé vezette *Csínku* Femát. A mint a templomba értek, a menyasszony rosszul kezdte magát érezni. A pap meg késett. Végre is az egyik násznagy beállított a plébániába és következő indoklással sürgette a hosszuhaju pópá ceremóniáját:

— Plébános ur, tessék már sietni, mert különben az esküvőből keresztelő lesz.

A plébános ezt az indoklást nem a legkomolyabban vette, de azért sietett a templomba, a no azután megtörtént az esküvő. És mialatt a násznép vigan lakomázott menyasszony nélkül, egy hírnök jött s lihegve szólt:

— Leánya született a menyasszonynak!

A viharos „zsvivózás” és pohárköszöntés közepe tette senki sem csodálkozott azon, hogy a villamoság, a gyors telegrafálás és a drótnélküli táviratozás mai korszakában ilyesmi megtörténhetett.

— **Kigyuladt jegenyefa.** *Aradon* ma délben 1 órakor a volt *Mittelman-féle* gyár háta meggett *kigyuladt egy jegenyefa*. Az odvas fát valaki belülről gyújthatta fel s csak a gyárban dolgozó munkásoknak köszönhető, hogy a hatalmas lángokkal égő fa tüze a közelben lévő házba is át nem csapott.

— **Templomfosztogató rabszökevény.** A napokban történt, hogy *Szabó István* tizennyolc esztendő s subanc haláltmegvető vakmerőséggel megszökött a nagyváradai fogházépület harmadik emeletéről. A merész suhancot a megye összes rendőrei hiába keresik, a rab szökevényt még eddig nem tudták kézrekeríteni. Ma aztán maga adott hirt magáról *Szabó István* olyan formán, hogy a betörések és lopások számát, amelyeket ő követett el, ismét növelte egygyel. — Az elmúlt éjjel *Bedő* községben valaki az ablakon keresztül bemászott a templomba s onnan az arany-kelyhes néhány ezüst gyertya tartót ellopott. A lopást korán reggel észrevették s feljelentették a csendőrségnek, a mely azonnal megindította a nyomozást. Ennek során megállapították a csendőrök, hogy a lopást egy paraszt subanc követte el, akire teljesen ráillik *Szabó István* személyleírása. Kora hajnalban a pásztorok láttak a faluból távozni egy *Szabóhoz* hasonló parasztleányt, akinek batyu volt a hátán. A csendőrség az esetről táviratilag értesítette az ügyészséget.

— **Akassza fel magát!** Egy szerencsétlen leány szomorú esete tartja izgalomban *Deménd* község lakosait. *Daróci Antal* deméndi lakos *Erzsi* nevű leánya két évvel ezelőtt felkerült *Budapestre*, hogy itt vizsgálatot keressen. A csinos felusi leánynak itt csakhamar akadtak udvarói, akik különféle ígéretekkel csábították. Ezek között volt *Pákai Ferenc* szabólegény, ki házasságot ígért a leánynak. Hosszas ismeretség után a leány végre engedett a legény csábításainak, aminek meglelt a következménye is. Mikor már anyának érezte magát, sürgette *Pákait*, hogy ígértét váltsa be, a legény azonban rávette a leányt, hogy utazzék haza *Deméndre*, ő pedig itt rendezni fogja az ügyeit. A leány hazament szüleihez, hol a mult héten megszületett a gyermeke. Erről azonnal értesítették a legényt azzal, hogy most már jöjjön le. A csábító azonban ahelyett, hogy sietett volna ígértét beváltani, egy zsineget csomagolt be s azt elküldte a leánynak s azt írta mellé, hogy *arra a zsinegre akassza föl magát*. A szerény leányra, aki még gyermekágyban feküdt, mikor a csomagot megkapta, annyira hatott ez a páratlanul brutális eljárás, hogy megőrült és ebben az állapotban megfojtotta új szülött gyermekét is. A szülők csak akkor vették észre a borzasztó esetet, a mikor a szerencsétlen leány örült állapotában kifutott a szobából és a rajta volt ruházatot tépte le magáról. A szerencsétlen leányt orvosi kezei

alá vették, a hűtlen csábító ellen pedig megtették a följelentést.

— **Szerencsétlenség a bányában.** A dunagőzhajózási társaság bécsi bányájában ma egy több mint 100 métermázsas súlyú kődarab lezuhant és a bányában dolgozó *Kósza János* munkásra esett. A szerencsétlen munkást holtan húzták ki a kődarab alól.

— **A La Manche-csatorna átúsztása.** *Isacescu* Walburga asszony, mint Párisból jelentik, ismét meg fogja kísérelni a La Manche-csatorna átúsztását, a mi neki a multkor nem sikerült. A bátor uszónő, a ki ezuttal Calaisból fog elindulni, most trainirozza magát a rekorduszásra, a mely aug. elején fog megtörténni. *Isacescuné* azt állítja, hogy multkori kísérlete azért volt eredménytelen, mert a sós tengeri víz szemébe hatolt, úgy, hogy azok vérezni kezdtek, mire az uszást kénytelen volt abbahagyni. Most külön e célra készült szemüveggel akarja magát hasonló eshetőséggel szemben megvédeni.

— **Kossák József** csász. és kir. udvari fényképész *Templom utca 2. szám.* Felvételeket eszközöl mind n időben saját műtermében és házon kívül.

— **Katonazene.** Holnap, szerdán este 1/9 óratól kezdve a Baross-kioszkban katonazene hangverseny tartatik.

— **T. üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy *Révész Nándor* könyv- és papírkereskedő urat (*Szabadság-ter 20. szám. Telefon 265 sz.*) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az *Aradi Közlöny* kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Megrágalmazott ügyvéd.

(Egy érdekes jogi eset.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósítójától. —

Budapest, július 30.

A tegnapi budapesti lapok „Okirathamisítással vádolt ügyvéd” és egyéb hasonló cím alatt közleményt hoztak egy *Markbreit Gyula* dr. ellen családi örökösödési vizzályból kifolyólag folyamatba tett eljárásra vonatkozólag. Mint most a legilletékesebb helyről értesülünk, a tiszta tényállás röviden a következő.

Az 1898 októberben Szolnokon elhalt, s ugyanazon év eleje óta elmebetegségbe esett *Markbreit Adolf*nak elmebaját a vele folyvást civakodásban és perpatvarban élő neje és Imre fia jogtalanul felhasználták arra, hogy *Markbreit Adolf* vagyonát pénzeinek és értékeinek jogtalan elsajátítása, okiratoknak az elmebeteg ember által való aláírása és egyéb hasonló eszközök útján jogtalan vagyoni előny szerzése céljából — nagy mérvben, körülbelül 1,000,000 korona erejéig megkárosítsák. Az eme megkárosításokat teljesen beigazoló okiratok és egyéb bizonyítékok alapján a budapesti törvényszék *Markbreit Gyula* dr. kérelmére a jelzett károsítások további folytatásának megakadályozására a *gondnoksági zárlatot Markbreit Adolf* egész vagyonára elrendelte, mely zárlatnak zárgondnok: tisztségétől az erre különben előjoggal bíró *Markbreit Adolfné* mint teljesen érdemtelen, a hatóság részéről kizárított és zárgondnokká *Szedő Adolf* budapesti ügyvéd neveztetett ki.

Markbreit Adolf elhalálása után *Markbreit Adolfné* és *Imre* és utóbb az elhalt vagyonának fent jelzett megkárosításában szintén részes *Markbreit Sándor* és *Irma* is *Markbreit Gyula* dr. ellen a képzelhető presszionális eszközöknek és eljárásoknak egész sorozatát kísérelték meg és eszelték ki a célból, hogy őt megakadályozzák az atyai hagyatéokra vonatkozó kétségtelen igényeinek érvényesítésében és őt mindenképpen reá nézve igen hátrányos egyezsége szorítsák.

Az egész hagyatékok ugyanis zárlat alatt lévén, addig míg ez ügy egyezség vagy bírói ítélet útján nem rendeztetik, *Markbreit Sándor* és *Imre*, kik az anyagi tönk szélén állanak, az

atjai hagyatékból mitsem kaphatnak kézhez. *Markbreit Gyula* dr. több ízben javaslatba hozta a vitás örökösödési igényeknek választott bíróság által leendő elbirálását, mely megoldási módozatot ellenfelei el nem fogadták. E helyett nevezettek *Markbreit Gyula* dr. megfélemlítésére és egyezségekre való szoritási céljából ellene a folyó év elején csalás, távirat hamisítás, lopás és okirathamisítás miatt fenytő feljelentést adtak be a budapesti királyi ügyészséghez. Az ügyészség azonban a rendeletére megindult és legkimerítőbb mérvben lefolytatott előnyomozásnak befejezése után az eljárást teljesen megszüntette és a vád képviselőjét megtagadta, mert — a mint ez a kimerítően megindokolt határozatában részletesen ki van fejtve — egyáltalán nem látott semmi megnevezendő gyanúokat fennforogni.

A budapesti ügyészség eme határozatából még ez is kitűnik, hogy *Markbreit Sándor* és *Imre tudva hamisan vádolták Gyula* testvérüket. A főügyészség, melyhez a panaszosok folyamodtak, az ügyészség határozatát ama részében, melyben a csalásra, távirat hamisításra és lopásra vonatkozólag a vád képviselője megtagadtatott, helyben hagyta, de az állítólagos okirat hamisításra vonatkozólag, mivel a kérdéses okirat Szolnokon lett telekkönyvileg felhasználva, a szolnoki ügyészséget állapította meg illetékesnek. A szolnoki törvényszék még nem határozott ama kérdésben, vajjon ő is a budapesti ügyészség álláspontjára helyezkedve minden további nyomozás mellőzésével már is végleg megszüntesse-e az eljárást, a vagy pedig előzőleg dr. *Markbreit Gyula* teljes tisztázására vizsgálatot folytasson.

A szolnoki kir. törvényszék különben ez ügyben már is állást foglalt, amennyiben a panaszosok részéről hamisnak állított ajándékozási okirat hamisságának bírói megállapításra indított perben, a legkimerítőbb mérvben lefolytatott bizonyítási eljárás eredménye alapján hozott ítéletében *kétségtelenül valódinak állapította meg a kérdéses ajándékozási szerződést.*

Megállapított egyuttal, hogy minden állapot nélkülöz ama — már első pillanatra is valószínűtlennek mutakozó — állítás, mintha két ajándékozási szerződés létezett volna.

Megemlítjük még, hogy *Markbreit Gyula* dr. ellenfelei a kérdéses ajándékozási okirathat foglalt ingatlanokra vonatkozólag ebben sommás visszahelyezési pert is indítottak, polgári és bűnügyi zárlatot is kértek, mindeme eljárásokkal azonban *jogerősen már is el lettek utasítva*, mert a budapesti ügyészségnek fent jelzett, a vád képviselőjét megtagadó határozatának meg hozatala óta, valamint a szolnoki törvényszéknek fent, az okirat valódiságát megállapító ítéletének meghozatala óta az okirat hamis voltára nézve semminéven nevezendő gyanúok ujabban fel nem merült.

Egyébként *Markbreit Gyula* dr. testvérei: *Markbreit Sándor* és *Imre* ellen hamis vádaskodás és hamis tanúzásra már rábirás miatt fenytő feljelentést adott be.

TÖRVENYKEZÉS.

§ **Diplomás rab a börtönben.** Az igazságügy-miniszter máig csupán július hónapban több mint százötven rabot utalt be a szegedi Csillagbörtönbe. Ezen beutalásoknak legszenzációsabbika ma érkezett meg a kerületi börtön igazgatóságához. Ez a beutalás egy karrier szomorú végét jelenti, mert olyan rabról szól, aki a társadalmi élet előkelő helyéről jut a rabok közé. A Csillagbörtön legujabb rabja e szerint egy diplomás ember lesz, névleg *Kalmár Antal* dr. volt szabadkai ügyvéd, akit kétrendbeli család és sikkasztás miatt jogerősen

két évi börtönre ítélték. A diplomás rab, akit bűnügyéből kifolyólag megfosztottak ügyvédi gyakorlatától is, a szabadkai törvényszék fogházából kerül Szegedre.

§ Testvérek egymás ellen. A Rosenblum-ügyben, melyet tegnap ismertettünk, már meghozta a pestvidéki törvényszék az ítéletet. — Rosenblum Józsefet a hamis eskü vádja alól fölmentették, de magánokirathamisításért harmadfélévi fegyházra ítélték. Az ügyész megnyugodott, a vádlott főlebbezett. Szabadlábra helyezés iránt való kérelmével elutasították. — Sohr Artur ellen az ügyész indítványára beosztották a további eljárást.

Keresek
és méltányos áron veszek
magyar és német
folyóiratokat,
élelapokat,
valamint regényeket és tudományos munkát is.

Kerpel Izsó
könyv. papir és zeneműkereskedése
Aradon, Andrassy-tér 20-ik szám. (Arena-épület.)
Telefon-szám: 385.

Ugyane cég ajánlja
több mint
40,000 kötetes
kölsönkönyvtárát,

Aradon, Átél Péter-utca 1. szám, (az udvarban)
Telefon-szám: 407.

melyben minden újdonság megjelenés után azonnal több példányban kapható.
Kölcsönj közönséges havi bérletre 1 korona 20 fillér, vagy kötetenként fizetve 8 fillér.
A könyvek újak és tiszták.
Az összes jegyzékek ingyen.
Magyar, német, francia és angol irodalom.
Vidéki bérlők tetszés szerinti mennyiségben lakattal elzárt ládikában kaphatják a könyveket.
Legteljesebb ifjúsági kölsönkönyvtár. A kölcsönj a tanuló ifjúságnak 1 óra 1 kor., vagy kötetenként 6 fillér.

Kiváló tisztelettel: 703

KERPEL IZSÓ
kölsönkönyvtára Aradon.

KOZGAZDASAG ES KÖZLEKEDÉS

Uj-aradi heti gabnavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Uj-Arad, július 30.

Allandó forró nappalok után az éjjel sem hűl le, mert 19—22° C. nál alább nem száll a hőmérséklet, míg nappal árnyékban 33—36° C. a meleg.

Vasárnap néhány környékbeli határon esett, de ez is csak félórát tartott és a kapásnövények rossz helyzetén keveset lendített.

A dohány is törésre kerül már, de a tengeri törése már szomorubb lesz, annyira tönkre teszi a szárazság.

A hetipiacra közepes behozatal volt és az 1200 métermázsza buza és 300 métermázsza tengeri, jól tartott áron kelt el

Mai árak: Az árak 50 kilogramm súlyegységet véve alapszámításnak, korona értékben:

U és uj I-ső minőségű buza 7.20—7.40.
Uj-buza közép minőségű 7.10—7.10.

Tengeri 4.80—4.90.
Uj rozs névleges jegyzés 5.80—5.90.
Uj árpa névleges jegyzés 5.30—5.40.
Uj zab névleges jegyzés 5.40—5.60.
Az irányzat lanyha.

— **Milyen lesz a termés?** (A földművelésügyi miniszter jelentéséből.) A gazdasági tudósítónak Darányi Ignác földművelésügyi miniszterhez beküldött jelentése szerint az idei buzatermés körülbelül 3 millió mmázsával lesz kisebb a tavalyinál. A rozstermés ugyan valamivel jobb a múlt évi szintén eléggé gyenge közép termésnél, de annál nagyobb az árpa és zab terméshozamának csökkenése. A rozsban is elég sok a szorult szemű mag, még fokozottabb mértékben áll ez az árpára és a zabra nézve is. Az őszi és tavaszi buzával bevetett terület 5 millió 877.378 kat. hold, a melyről az immár sok helyen megejtett próbacséplések alapján s a gazdasági tudósítók és a miniszterium szakközegeitől beérkezett adatok szerint mintegy 35 millió mmázsza buzatermést lehet remélni. Ténynek vehetjük tehát már azt, hogy az országos átlagban alig remélhetünk kat. holdanként 6 mmázsza buzatermést. Ennek oka kétségtelenül az, mert a termés különösen minőségileg sokkal gyengébb, mint hetek előtt gondolni lehetett volna.

Buzából holdanként 6 mm. termésre van kilátás. A szomszédos megyék közül Arad-5 mm. termésre Csanád-, Temes- és Csongrád-megyékben.

Rozsból 6 mmázsán felül Békés- és Csanád-megyékben, 5—6 mm. között Arad-, Csongrád-, Hunyad- és Temesmegyékben.

Árpából a tavalyinál körülbelül másfél métermázsával gyengébb termés mutatkozik. Holdanként 6 mmázsánál jobb termésre van kilátás Arad és Temesmegyékben, ennél kevesebbire Csanád-, Hunyad- és Csongrád-megyében.

A zab aratási és cséplési eredménye általában nem felel meg a várakozásnak. Helyenként azonban van igen szép, sőt minőség tekintetében igen jó minőségű zab is, különösen az Alföldön, főképp Bács-Bodrog, Csongrád, Békés, Torontál, Temes és Arad-vármegyékben. Ezenkívül kisebb-nagyobb mennyiségben még a Dunán túl is. A löbbi vármegyékben a termés-átlag az 5 métermázsán is alul fog maradni.

A kukorica további kedvező fejlődéséhez, a királyhágóntuli vármegyék kivételével, az országban mindenütt esőt kíván. A virágzás és csököpés megkezdődött.

A korai dohányültetések az eső hiányát, a későieknél kevésbé érzik. Ez utóbbiak több helyütt gyenge termést adnak.

A szőlő terméskilátása továbbra is kedvező marad, bár helyenként a szemek fejlődéséhez esőre volna szükség. A peronospora a hiányosan vagy egyáltalán nem permetezett szőlőkben többfelé mutatkozik.

— **Bécsi sertésvásár.** (Telefon-jelentés.) Fejhajtás 10706 darab. Ebből nehéz bakonyi 2523, könnyű bakonyi 3414 és malac 4769 darab. Fizettek nehéz bakonyiért 77—79, kivételesen 80 koronát, könnyű bakonyiért 70—76 koronát, malacért 62—82 koronát száz kilogrammonként.

Budapesti árú- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, július 30.

Déltőzsde. A buzakinálát elegendő, a vételkedv mérsékelt. Bagyadt irányzat mellett 30,000 métermázsza került forgalomba, régi buza gyöngén tartva, új árú wagszámra 5 fillérrel olcsóbban. Egyéb gabonanemek közül rozs és tengeri 5 fillérrel olcsóbb áron. Időjárás tikkasztó.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	8.07—8.09
Rozs októberre	6.75—6.76
Zab októberre	6.30—6.31
Tengeri júliusra	—
Tengeri augusztusra	5.22—5.23
Tengeri 1902. májusra	5.14—5.15
Repce augusztusra	13.40—13.50

Zárul 5 órakor:

Buza októberre	8.12—8.13
Rozs októberre	6.79—6.80
Zab októberre	6.32—6.33
Tengeri júliusra	—
Tengeri augusztusra	5.27—5.28
Tengeri 1902. májusra	5.17—5.18
Repce augusztusra	13.40—13.50

Zárul 5 órakor:	korona
Osztrák hitelrészvény	629.75
Magyar hitelrészvény	639.—
Leszámitolóbank részvény	427.—
Rima-Murányi vasmű részvény	439.50
Osztrák-magyar államvasuti részvény	631.75
Közuti vasut	571.—
Városi villamos vasut részvény	280.—

Szeszüzet.

— Julius 30. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona; finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona hordó nélkül, per 100 liter 0/0. beleértve 0 korona fogyasztási adót.
Szárított moslék: 12.80—13.— korona mmázsánként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Julius 30. —

Magyar elsőrendű: Oreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli súlyban 78—80 fillérig. Oreg közép páronként 300—400 kilogramm súlyban — fillérig. Flatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli súlyban 84—86 fillérig. Flatal közép páronként 251—320 kilogramm súlyban 85—86 fillérig. Flatal könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő súlyban 85—88 fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli súlyban — fillérig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli súlyban — fillérig. Könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő súlyban — fillérig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüli súlyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő súlyban — fillérig.

Szerbiai: Nevez páronként 250 kilogrammon felüli súlyban 86—87 érig. Közép páronként 240—260 kilogramm súlyban 85—86 fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő súlyban 86—87 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak súly szerint és pedig a szokászerű levonások mellett, egy kilogramm súlyra fillerekben értendők. Szokászerűleg a hízott sertések teljes (brutto) súlyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 40/0 vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (elő) sulya vétetik irányadóknak.

Sertéslétszám Julius 27. napján volt készlet 48,595 darab, Julius 28. napján felhajtott —93 darab, Julius 28. napján elszállított 718 darab, Julius 29. napján maradt készletben 47,970 darab. Üzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti árú- és értéktőzsdén.

Budapest, július 30.

Magyar aranyjárdék 40/0	118.75
Magyar koronajárdék 40/0	92.80
Magyar arany 41/20/0	120.25
Magyar ezüst 41/20/0	100.—
Magyar keleti vasut	113.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	92.25
Magyar italmegváltási kötvény	100.—
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	93.50
Magyar nyeresémsorsjegy kölsön	173.—
Tiszaszabályozási és szegedi kölsön	143.50
Osztrák papírbárdék	98.95
Osztrák járadék ezüst	98.80
Osztrák járadék arany	118.—
Koronajárdék	95.75
1860-iki államsorsjegyek	140.—
Osztrák magyar bankrészvény	1640.—
Magyar hitelbank részvény	639.—
Osztrák hitelbank részvény	630.50
Osztrák-magyar Államvasut	631.—
20 frankos arany (Napoleonador)	19.02
Német birodalmi márka	117.32
London	239.60
Paris	95.05

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1901. évi május hó 1-től.)

ARADROL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.56	Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szem. Szoinokról este	8.50
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborsinról délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnáról este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	7.18	Gyorsvonat délelőtt	8.08
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.55
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	7.12	Személyvonat reggel	8.38
Személyvonat d. u.	4.09	Vegyesvonat este	7.06
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Borosbesről szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borosbesbasig szv. du.	5.20	Személyvonat este	6.56

C S A R N O K.

Két barát.

Írta: **Langenberg Miksa.**

Fordította: **Ritt Gyula.**

(Folytatás.)

HARMADIK FEJEZET.

Másnap, a reggelinél ült Marnitz, midőn a pincér néhány, a címére érkezett levelet hozott neki. Ezek között egy kis illatos levélke ragadta meg a figyelmét. Nőies vonásokkal, gömbölyű betűkkel volt a cím reá írva és ő először ezt vette a kezébe.

— Ez Doria kézírása! — mondá magához. — Mit jelentsen ez?

Gyorsan fölbontotta; csak néhány sor állt benne:

„Igen tisztelt uram és barátom!

Csak a legnagyobb kényszerhelyzetben, melyből más kivezető utat nem találok, fordulok önhöz és kérem, hogy holnap reggel tíz órakor az orosz kápolnánál várjon meg. Ma este érkezünk ide és e sorok, miről senki még mitsem tud, az első ma, melyeket önhöz intézek. Engedje remélnem, hogy egy leánynak eme szokatlan és szerénytelen kérését nem fogja elítélni, aki boldogságát és lételét, — a szószeres értelmében, kockán forogni látja! Minden továbbit majd szóval. Szívvel üdvözli. Glissov Doria.“

— Mi történt itt? — mormogott Marnitz mélyen fölindulva. — Mindenesetre kellemetlen dolgok fordulhattak elő, mielőtt ez a leány ily zavartan írhatott. Talán az öreg, ez a jellem gyöngye, csodálatos ember... hm, nem szólhatok, míg bizonyosat nem tudok felőle. Tehát csak nyugodt, hígadt vér, Marnitz Róbert! Szíve azonban mégis hevesen dobogott, mikor a kijelölt órában az orosz kápolna felé haladt. A város toronyóráiban ép tizet ütött amint fölért, a hegyre, ahol egy fiatal leány sétált már föl és alá. Gyorsan lépett annak karcsu, hajlékony alakjához, megragadta kezét és ajkához emelte.

— Doria!

— Igen, én vagyok Marnitz ur, ki ily illetlen módon ide kérte önt! — szólt a leány, kedves arcán hirtelen felvillanó örömmel, mint a legmélyebb levertség vonásai váltottak föl. — Ugye ön nem hitte, — folytatta mély lélegzetvétellel, — hogy ily körülmények között fogjuk egymást viszontlátni?

Marnitz ezalatt körülfogta a leányt és lassan megindultak az erdő árnyas útján.

— Beszélje el Doria, mi történt? Mi indi-

totta annak a hívére, — hogy létele forog kockán?

— Őszintén szólhatok önhöz, Marnitz ur?

— Őszintén e? Magától értetődik! Hanem előbb, kedves Doria, egy kérdést szeretnék megkérdezni. Tanácsot és segítséget kér tőlem, de nem tudom, hogy milyen irányban. De akármi körül forog is az, tudja-e, hogy bizalmával egy idegent ajándékoz meg.

— Idegent? — hangzott ijedten az ellenkérdés. — Nem, Marnitz ur, ön már nem idegen nekem... már nagyon régen nem! Ha az lenne, azt hiszi, hogy irtam volna önnel?

— Köszönöm e szavakat Doria! — szólt Marnitz és megfogta a leány keskeny kezét, a mit ez nem vont vissza. — Tudja-e, hogy kegyed már régebben nem idegen nekem, hogy arca mélyen szívembe van vésve és hogy... nos igen, Doria, én nem tudok sokat beszélni, röviden akarok megkérdezni: akard-e, hogy e kéz örökre az enyém legyen?

A leány lángpiros arca, Marnitz mellére hanyatlott és boldog ragyogó tekintettel emelte fel szemét hozzá.

— Akarod, Doria? — kérdezte ismét.

— Igen, Róbert, én akarom!

— Látod Doria, azt akartam tudni! Most másképp állunk egymással szemben, mint az előbb, most mindent elmondhatsz nekem, mindent el kell mondanod!

A fájdalmas vonás újra megjelent a leány arcán.

— Róbert, — szólt és hangja megakadt, — oly meglepő gyorsan jött ez a boldogság, hogy kételyeim támadnak — annak tartosságában!

— Ki akar bennünket elszakítani egymástól Doria? Ki akarná az elért boldogságot tőlünk elrabolni?

Doria hallgatott és Marnitz kutatva pillantette tekintetét vonásain.

— Edesem, ne rejtegesd semmit előttem, — szólt komolyan. — Most már kezdem sejtetni zavarod okát. No beszélj, szabadítsd föl szívedet a fájdalom és gondtól. Bizzál bennem! Még egy pillanatig hallgatott Doria s aztán elfojtott hangon kezdett beszélni:

— Férjhez akarnak adni Róbert! Akaratom, szívem vágya ellenére egy oly emberhez, kit nem szeretek, kit még alig láttam, alig ismerek!

— Ki akar téged kényszeríteni? — kiáltott fel hevesen Marnitz.

— Atyám!

— Az atyád? nem értem. Fejtsd meg e talányt edesem.

— Magamnak sem tudom megfejteni. Hallgassd csak! Néhány nap előtt, — akkor még otthon voltunk — atyám zavartan jött be hoz-

zám és ezeket mondta: „Doria, Waldmann bankár ur, ki téged Berlinből ismer, ma megkérte tőlem kezdet. Ő gazdag ember, jó párti, ki minden vágyadat teljesíteni fogja és így igényednek megfelelően. Ép ezért, nevedben igent mondtam neki. Ő itt van s kér, hogy tiszteletét tehesse! Az ijedségtől csodálkozó némasággal álltam atyám előtt és egy szót sem bírtam szólani. „Tehát beleegyezel“, folytatta gyorsan atyám, „ugy bevezetem Waldmann urat!“ A következő pillanatban mindketten beléptek a szobába. Oh, Róbert! Azt hittem a föld alá kell sülyednem, mikor azt a köztársaság, fölfújt urat megláttam, amint fénytelen savószínű szeméit rám meresztette. „Leányom“, szólt atyám az idegen urhoz, „annyira föl van indulva, annyira meg van lepve, hogy nem tud szóhoz jutni.“

(Folytatása következik.)

NAPIREND.

Július 31. Szerda. Róm. kath. naptár: Loyola Ignác. — Protestáns naptár: Loyola Ignác. — Görög-keleti naptár (Július 18.): Emilián. — A nap két 4 óra 21 perckor, nyugszik 7 óra 18 perckor. — A hold két 6 óra 57 perckor, nyugszik 4 óra 22 perckor.

Időjárás. Légnymás reggel 7 órakor 763.4 milliméter, délután 2 órakor 761.9 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor $9^{\circ} + 25.2$, délután 2 órakor $9^{\circ} + 34.3$. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 3, délután 2 órakor D. 4. — Felhőzet reggel 7 órakor többnyire derült, délután 2 órakor felderült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 milliméter.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Száraz, meleg, zivatarok.

Szabadságsarok emléktárgyak országos múzeuma (színház-épület 1-ső emelet). Nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölosey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Breklye-muzeum helyisége melletti ülésterem.

Augusztus 3. Az aradi magyar államvasuti aliszti kör hangversenyyel egybekötött táncvigalma (Városliget.)

Augusztus 4. Az aradi szabómunkások szakegyületének nyári ünnepélye (Csálai erdő). — A gyoroki iparos olvasókör táncvigalma. Az aradi székely asztaltársaság táncos egybekötött műkedvelői előadása (Vadember). — A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egylet aradi fiókjának közgyűlése.

Augusztus 8. Jegyzőválasztás Borosbesében.

Augusztus 11. Az aradi kereskedő ifjuság táncvigalma (Városliget.)

Augusztus 17. Az aradi orvosok bálja Menyházán.

Augusztus 18. A „Zarand“ kerékpáros-egylet kerékpár versenye a brád-nagyhalmágyi országúton.

Augusztus 18—19. Az aradi szabóiparosok országos kongresszusa.

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

Vass Géza.

Ajánlati tárgyalás építési munkára.

A temesvári hadapród-iskolánál előforduló pótépitkezésekhez szükséges munkálatok biztosítása céljából 1901. évi augusztus hó 10-én déli 12 órakor Temesvárott a cs. és kir. katonai építészeti osztály irodájában írásbeli versenytárgyalás tartatik. A munkák költségelőirányzati összege 232.552 korona.

A hirdetés a keresk. és iparkamaránál a délelőtti órákban betekinthező. 998

„Balf kénes iszapfürdő“

Sopron mellett,

a kasonnevi vasuti állomás közvetlen tőzsomszédságában.

Télen és nyáron nyitva.

A gyógyfürdő erdős hegyektől védett gyönyörű völgyben terül el. Pormentes ozondu levegő.

Javalva van: izom és izületi csúsz, csúszos hűdések, köszvényes izületi lob, idült izzadmányok, görvélykór, bujakór, idült fémmegezés, az idegek betegségei, a légzőszervek hurutjai, idült bőrbetegségek, sérülések és különböző csontbántalmaknál.

Gyógyhatások: Meleg kénes fürdők. Kénes-vasas lápfürdők, melyek női bajoknál és idült csuznál használnak (a hivatalos vegyelemzés szerint vasoxyd tartalommal 13-szor oly erősek, mint a világhírű Marienbadi moorfürdők.) Villamos kénesvízfürdők. (Dr. Gärtner módszere szerint.) melyek főleg idegbántalmaknál alkalmaztatnak rendkívüli sikerrel, villamos fényfürdők elhízás ellen. Szénsavas pezsgőfürdők szív- és idegbajok ellen, dr. Reitter-féle forróleg készülékek. Hidegvízgyógyintézet. Az összes fürdők a mai kornak megfelelően, a legnagyobb kényelemmel vannak berendezve.

100 ágyra berendezett **állandó munkás sanatorium**, mely a magas belügyminiszteriumnak 1899. évi november hó 15-éről kelt 117214/Vl. számú rendelete értelmében az ország összes törvényhatóságainak, nemkülönben a betegsegélyező pénztárak figyelmébe ajánlatott. A m. kir. államvasutak alkalmazottai ezen sanatoriumba utaltatnak fürdőhasználat céljából. Ezen munkás sanatorium betegai napi 1 frt 08 kr.-ért teljes ellátás, u. m.: étkezés (reggeli, ebéd és vacsora) lakás, takarítás, világítás és a meleg kénes fürdők használatát élvezik.

Ivó kural a kénes savanyuvízforrások és egy főleg a vese és hólyagbántalmaknál kitűnő gyógyhatású **lithiumos savanyuvízforrás** lesz használva, mely utóbbi savanyuvíz 25 üvege (fél liter) 5 koronába kerül.

Bővebb felvilágosítással szolgál: **Balf kénes gyógyfürdő igazgatósága**, vagy a tulajdonos **Med. dr. Wosinski István**. Posta, vasuti és telefon állomás a fürdőtelepen. 857

10450—1901. sz.

Hirdetmény.

Vesper Oswald aradi lakos a Demeter u. 35 sz. a. telken egy szappanfőző feállithatására telepengedély iránt folyamodván, az 1884 XII. t. cz. 27 §-a értelmében a telep helyszín tárgyalására határidőül f. évi augusztus hó 1-én d. u. 5 órája kitűzetik amelyre az érdekeltek ez uton is meghívattak azon észrevétellel, hogy a telephelyszín és tervrajza, valamint az üzem módjának leírása a kapitányi hivatal iparügyosztályánál f. évi augusztus hó 1-ig mindenkor a hivatalos órák alatt betekinthező s a netáni észrevételek írásban ugyanott előszóval pedig a helyszíni tárgyalás alkalmával megtekinthetők, mert a mennyiben ilyenek nem emeltetnének, s ha köztekintetek gatlólag fel nem merülendnek, a telepengedély az idézett törvény 30 §-a rendelkezéséhez képest ki fog adatni.

Arad 1901. évi július hó 25-én.

Sarlot,
főkapitány.

15172—1901. szám.

Építési árlejtési hirdetmény.

Írásbeli zárt ajánlatok elfogadása mellett nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni következő tatarozási munkálatokra.

I. Aradon, a m. kir. jószágigazgatóságnál 1901. évi augusztus hó 16-án d. e. 9 órakor.

1. Apátfalvai róm. kath. templom 447 kor. 93 fillér meg 147 kor. 28 fillér.
2. Apátfalvai róm. kath. lelkészlak 937 kor. 80 fillér, meg 104 kor. 60 fillér.
3. Csanád-palotai róm. kath. lelkészlak 831 kor. 35 fillér.
4. Német-szent-péteri róm. kath. lelkészlak és templom 2330 kor. 52 fillér, illetve 3423 kor. 20 fill. kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő vagy készpénzzel megváltandó napszám.

II. Lippán a m. kir. kincstári ispánságnál 1901. évi augusztus hó 17-én d. e. 9 órakor.

1. Glogováci róm. kath. lelkészlak 295 kor. 47 fillér.
2. Zábrányi gör. kath. lelkészlak és templom 843 korona 29 fillér.
3. Hidegkúti róm. kath. templom és paplak 1953 korona 06 fillér.
4. Traunai róm. kath. templom és lelkészlak 2906 kor. 46 fillér kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő vagy készpénzzel megváltandó napszám.

III. Lugoson a m. kir. kincstári ispánságnál 1901. évi augusztus hó 19-én d. e. 9 órakor.

1. Lugosi róm. kath. templom cseréptetőzet 262 korona 92 fillér.
2. Lugosi gör. kath. lelkészlak és tartozékai 2127 korona 35 fillér.
3. Lugosi gör. kath. templom 1037 korona 82 fillér.
4. Mehádiai róm. kath. lelkészlak és tartozékai 1398 kor. 04 fillér.
5. Bozovicsi róm. kath. templom és lelkészlak 1652 kor. 02 fillér.
6. Karánsebesi róm. kath. lelkészlak 815 korona 64 fillér.
7. Orsovai róm. kath. templom és lelkészlak 1067 korona 60 fillér. A lelkészlaknál építendő konyha és pince lejáró 2226 korona 67 fillér.

8. Temes-szlatinai róm. kath. templom és paplak 1170 korona 02 fillér.

9. Facseti róm. kath. templom 1664 kor. 10 fillér kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő vagy készpénzzel megváltandó napszám.

IV. Temesvárott a m. kir. kincstári ispánságnál 1901. évi augusztus hó 21-én d. e. 9 órakor.

1. Kis-becskerei róm. kath. lelkészlak 953 kor. 99 fillér.
2. Uj-bessenyői róm. kath. templom és lelkészlak 528 korona 49 fillér.
3. Temes-szent-andrási róm. kath. templom 11513 korona 92 fillér.
4. Jezvini gör. kath. templomhoz egy külön álló harang-állvány kiépítése 248 kor. 99 fillér.
5. Jezvini gör. kath. lelkészlak 132 kor. 72 fillér.
6. Szöregyi róm. kath. templomnak egy dupla ajtóva való ellátása 165 kor. 87 fillér.
7. Szakálházi róm. kath. lelkészlak 457 kor. 40 fillér.
8. Bogárosi róm. kath. templom és lelkészlak 2658 kor. 89 fillér.

9. Kis-komlósi róm. kath. lelkészlak 408 kor. 80 fillér kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő, vagy készpénzzel megváltandó napszám.

V. Bács-Kulán a m. kir. kincstári ispánságnál 1901. évi augusztus hó 22-én d. e. 9 órakor.

1. Kuczurai g. kath. lelkészlak 574 kor. 65 fillér.
2. Hódsági róm. kath. templom és lelkészlak 14777 kor. 13 fillér kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő, vagy készpénzzel megváltandó napszám.

VI. Apatinban a m. kir. kincstári ispánságnál 1901. évi augusztus hó 23-án d. e. 9 órakor.

A priglevicza szent iváni róm. kath. templom 1042 kor. 06 fillér kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő, vagy készpénzzel megváltandó napszám.

VII. Pancsován a m. kir. kincstári ispánságnál 1901. évi augusztus hó 24-én d. e. 9 órakor.

A plosici róm. kath. templom és lelkészlak és tartozékai 2823 korona 58 fillér kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő, vagy készpénzzel megváltandó napszám.

VIII. Temes-Rékáson a m. kir. kincstári ispánságnál 1901. évi augusztus hó 26-án d. e. 9 órakor.

Temes-rékási róm. kath. lelkészlak 495 kor. 52 fill. kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő, vagy készpénzzel megváltandó napszám.

IX. Nagy-Becskeken a m. kir. kincstári ispánságnál 1901. évi augusztus hó 27-én d. e. 9 órakor.

Zsablyai róm. kath. lelkészlak 2154 kor. 32 fillér kikiáltási árral és a hitközség által természetben viselendő, vagy készpénzzel megváltandó napszám.

A részletes árlejtési feltételek és költségvetések a jószágigazgatóságnál illetőleg az ispánságnál megtekinthetők.

Aradon, 1901. július hó 24-én.

1009

Magy. kir. államjóságigazgatóság.

(Utánnymomat nem díjaztatik.)

Nyári ujdonságok.

Már most mérsékeltébb áron kaphatók az alatt jegyzett czikkek:

Szerb vászon fehér szines csikkal	mtr. 16 kr.
Ajour csalán vászon, finom izlésű minták	mtr. 20 kr.
Sima csalán battist	mtr. 18 kr.
50 uj minta czérna zeffir	mtr. 35 kr.
Finom battistok	mtr. 30 és 40 kr.
Delainek uj minták	mtr. 55 krtól.

Nagy választék

Pompadour selyem battistokban.

Mosó pongis.

Angol és mosó selyem vásznak.

Fürdő costumök.

Frottir köpeny és fürdő-sapokák.

Blousok.

Menyasszonyi kelengyék.

Férfi fehérnemüek.

ROSENBLÜH H. és TÁRSA

ARAD,

Szabadság-tér és Forray-utcza sarkán.

Üzlet-átvétel!

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy
Forray-utca 8. sz. alatt eddig

Komlós Ferencz-féle

**uri-, női-divat-, czipő-áru-, művirág- és sirkoszoru
gyári raktárt,**

mely ezideig mint Schneider D. budapesti czég bizo-
mánya lett vezetve, **saját számlámra átvettem.**

Az üzletet teljesen **uj árukkal** szereltem fel és
igyekezni fogok **szolid árak, kitünő minőség,**
valamint **pontos kiszolgálás** által a n. é. közön-
ség b. bizalmát teljes mértékben kiérdemelni.

Nagybecsü pártfogását kérve, vagyok

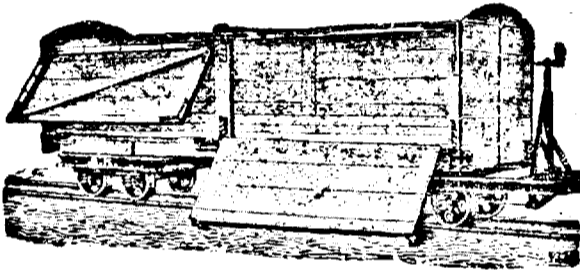
kiváló tisztelettel

BRAUN S.

Arad, Forray-utca 8. sz.,

uri-, női-divat- és czipő-áruk-, művirágok-, müvelek- és sirkoszoru gyári
raktára. 951

RÉPAVASUTAK

U. M.: SINEK, VÁ-
GÁNYOK, KOCSIK.
VÁLTOK, MOZDO-
NYOK STB. A
RÉPAIDÉNYRE
BÉRBE
IS ADATNAK.

ROESSEMANN és KÜHNEMANN

Koppel Arthur-féle Vasutak 918

BUDAPEST, VI. KÜLSŐ VÁCZI-UT 113-115.

Globus tisztító kivonat

**a
legjobb fentisztító szer**

10, 16 és 30 filléres dobozokban minden hirdetőnyelünk után
felismerhető üzletben. 372

Minden kísérlet állandó használatot biztosít. Feltaláló és egyedüli gyáros:

FRITZ SCHULZ jun. Actiengesellschaft. Leipzig és Eger.

Dobsinai jégbarlang

klimatikus gyógy- és nyaralóhely. Ezen elsőrendű európai nevezetesség Gö-
mörmegeyében, 969 m. magasságban a tengerszín fölé, hatalmas fenyveser-
dők környezte sztraceni völgyben fekszik. érdekes kiránduló-helyekkel,
gyönyörű kilátásokkal, sétányokkal, halászzalatt, az új vendéglőben kényelmes
ellátással és kiszolgálással.

Villamos lámpákkal hatásosan megvilágított jégbarlang értelmes vezető
kalauzolás mellett, május 15-től okt. 1-ig naponként délelőtt 11 órától dél-
után 3 óráig. — petroleum-, magnésium-világítás mellett bármikor megte-
kinthető. A barlangi utakat száraz pallók, lepcsők és karfák teszik kényel-
messé.

Vasúti állomás délről Dobsina (magy. kir. állomásvasút, északról Poprad-
Felka (Kassa-Oderbergi vasút). Az állomásokon kocsik. Jégbarlang a dob-
sinai vasúti állomástól 2 1/2 órányira, a poprad-felkaiatól 4 órányira fekszik.
874

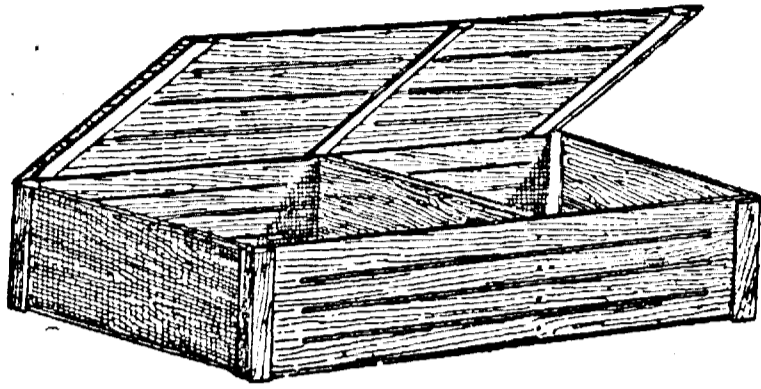
Az évad alatt posta- és távirat-állomás a jégbarlangnál. Prospektusokkal
és értesítésekkel szolgál az igazgatóság.

MUNK II. és FIAI

gőzfűrész-, parkett-, hordó-, láda- és faárugyár,
szakács, szlatina és madrizestyi uradalmak.

Maros-Szlatina, Arad m.

Ajánlják szőlő- és egyéb gyümölcs szállítására kitünően bevált
egyedüli alkalmasnak elismert

szabadalmazott farekeszeiket.

Fagyapót minden rekeszhez ingyen!

Képvisele Arad részére:

Schäffer Henrik, Andrássy-tér (Bing-ház.)

Telefon 208. sz.

922

10180/1901.

Hirdetmény.

Pragner Prágai gyógyszerész
által dr. Rosa élet balzsam forga-
lomba hozott szernek, forgalomba
hozatalát a nagymélt. m. kir. bel-
ügyminiszterium 53738/VI-b—1901.
szám alatt hozott határozatával el-
tiltotta.

Ezen körülményt azzal teszem

közölni, hogy aki ezen tilalom
ellenére ezen szert forgalomba
hozza, vagy ingyen osztogatja, ki-
hágást követ és az 1879. XL.
t.-cz. 92. §-a alapján 600 koronáig
terjedő pénzbüntetés és 1 hónapig
terjedő elzárással fog büntettetni.
Arad, 1901. július hó 22-én.

Sarlot
főkapitány.

Vérszegénység, sápadtság, ideggyengeség

ellen

biztos hatású gyógyszer felnőttek, valamint gyermekeknek

az

Kellemes ízű! Umberto Nem keserű!

China-vasbor.

Az Umberto-bor China és vasat, e két leghathato-
sabb gyógyszert a legjobb minőségű borban feloldva kel-
lően adagolva tartalmazza, mely erejénél és kellemes ízé-
nél fogva a gyógyulást nagyban elősegíti.

Vérszegények, különösen hölgyek, sápkóros gyerme-
kek, valamint gyöngékedők és lábadozók ne mulasszák
el egyszeri kísérlettel meggyőződni e kiváló gyógybor ha-
tásáról. — Az **Umberto** China-vasbor egyszerismind
gyomorerosító, sőt vérszegény betegeknek egyetlen étvágy-
gerjesztő és kitünően emészthető gyógyszernek bizonyult.

Egy félliteres üvegnek ára 1 frt 20 kr.

Nyilatkozat.

Tek. Hajós Árpád urnak Arad. Örömmel értesitem, hogy Umberto
china vasbora betegeimnél, különösen ideggyengeknél, neurastheniá-
ban szenvedőknél meglepő jó hatással volt.
Szeged, 1901. február 10.

Tisztelettel
Dr. Zápori Nándor.

Főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél Budapesten.

Délmagyarország részére egyedül

Hajós Árpád

gyógyszertárban az „Isteni gondviseléshez”

Arad, Andrássy-tér 22. sz., a megyeházzal szemben.